

Debatten van de provincieraadszitting

23 november 2016

OPENBARE ZITTING 23 NOVEMBER 2016

Mevrouw de voorzitter

Ik ga onmiddellijk over naar de replieken. Ik ga aan de heer eerste gedeputeerde het woord geven om repliek te geven.

Mijnheer eerste gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. *His majesty's opposition has to oppose*. Dat is hier ook het adagium. We hadden niet anders verwacht dan dat we van de drie oppositiefractieleden zouden horen dat ze dat niet gaan goedkeuren. Maar het valt mij ook op dat ze geen fundamentele kritiek hebben op de cijfers. Men kan het licht van de zon nu eenmaal niet ontkennen. Ik kan er wel mee leven dat ze zeggen: wij zouden daar andere dingen mee doen, en dat ze daar een paar voorbeelden van zouden gegeven hebben. Maar die heb ik vandaag niet gekregen. Ik wacht dus in spanning af wat daar eventueel nog zal van komen.

Maar laat mij beginnen met op een wat meer gestructureerde manier te antwoorden op wat de fractieleden zeggen. Ik begin met mevrouw Dhondt. Ik heb trouwens de toespraken van de fractieleden van de voorbije drie keer bekeken. Dat zit ongeveer allemaal in dezelfde teneur. Ik zou dus ook copy paste kunnen doen, maar ik ga dat niet doen. Uw werk verdient beter. Ik respecteer dat werk, want ik weet: het zijn allemaal vrijwilligers. Ik ben fulltime, ik ben betaald. Dit zijn nobele vrijwilligers die hun tijd erin steken om in een representatieve democratie hun werk zo goed mogelijk te doen. En het is onder meer door mevrouw Dhondt gezegd: deze administratie die hier beschikbaar is, ondersteunt u zo goed mogelijk. De documenten zijn zo helder mogelijk. We gaan in op suggesties, ze zijn nu doorlopend genummerd, er zit een inhoudstafel bij. Er is zelfs voor gezorgd dat ze in uw brievenbus kon dit jaar. Maar goed, dat allemaal tussen haakjes.

Mevrouw Dhondt, het is inderdaad elke keer een serieuze opdracht voor raadsleden om dat werk te doen. Dat is voor mij zelfs moeilijk na zoveel jaar. Maar ik kan gelukkig eens mijn telefoon nemen en deskundig advies inwinnen van specialisten en die zijn er hier gelukkig. Maar dat de BBC zo'n vrij ingewikkeld en technisch verhaal is, is niet onze fout. Dat is een zaak die ons door de Vlaamse overheid opgelegd is en ik ga daar ook geen verwijten aan geven. Dit is een nieuw systeem van rapporteren waarbij men zegt: op hoofdlijnen sturen. Maar op hoofdlijnen sturen is niet simpel. De mensen zijn geïnteresseerd in de concrete projecten, in wat er concreet gebeurt, waar de nieuwe accenten gelegd worden en waar ze verschuiven. En dat haal je daar niet gemakkelijk uit. Je moet daar soms naar de achterliggende documenten voor. Ik zal u zelfs meer zeggen: we hebben zelf die opmerkingen – ik durf zelfs te spreken van kritiek, we hebben die opmerkingen zelf geformuleerd naar de Vlaamse overheid die een evaluatie maakt van heel het BBC-verhaal. Terecht, dat loopt nu ongeveer een goede vijf jaar. Men maakt daar terecht een evaluatie over. En we hebben dat gesignaleerd. Trouwens, de opmerking die het Rekenhof heeft – en ik loop daarmee vooruit op een opmerking, als ik mij niet vergis, van de heer Lemaitre, of inderdaad van de fractie leider van het Vlaams Belang. U zult met mij vaststellen dat de analyse van het Rekenhof vrij kort is. Dat is zeer goed. Het is nog nooit zo kort geweest. Ze maken wel een belangrijke opmerking: voor de investeringen geeft het budget geen volledig beeld van de werkelijk te verwachten uitgaven en ontvangsten. Investeringsprojecten die in begrotingen van vorige jaren werden ingesleept en nog niet volledig zijn gerealiseerd zullen door de automatische overdracht van de niet aangewende kredieten van het investeringsbudget van vorig jaar pas na het afsluiten van het boekjaar 2016 worden toegevoegd et cetera et cetera. Maar daar kunnen wij niets aan doen. We moeten dat nu eenmaal zo doen. We hebben een afspraak gemaakt in de deputatie dat we begin volgend jaar zelf eens heel die zaak kritisch gaan bekijken en u bij een budgetwijziging wat dat betreft een aangepast voorstel zullen voorleggen. Maar we moeten automatisch wat niet uitgevoerd is, overnemen en meenemen. Zo krijg je op den duur wat wij noemen een vitrinebegroting. We gaan begin volgend jaar de oefening concreet maken: wat gaan we nu echt nog deze legislatuur effectief uitvoeren en waar moeten we de voorbereiding starten om in de steiger te stellen voor een volgende legislatuur? Waar die nieuwe bewindsploeg zal kunnen mee doen wat ze wil, of nodig of nuttig acht. Dus die opmerking nemen we ook tot ons. We zijn het wat dat betreft eens. Relevante informatie geven is niet simpel, maar langs de andere kant is het wel zo dat zowel op de commissievergadering als hier in deze raad, de deputatie en onze

administratie hard zijn en haar best doen om op concrete vragen passende antwoorden te geven en het ook op een zo didactisch goed mogelijke manier voor te stellen.

Over onze overwegingen met betrekking tot 1 januari 2018 lopen sporen gelijk. Als wij een voorzichtig financieel beleid gevoerd hebben, dan heeft het onder meer te maken met die onzekerheden. Ik heb er mijn collega's kunnen van overtuigen om voorzichtig om te gaan met de middelen, om voldoende reserves aan te leggen, om inderdaad opstoten te kunnen opvangen. Ik ben er heilig van overtuigd dat wij in 2018 over ruim voldoende middelen zullen kunnen beschikken om de grondgebonden bevoegdheden die we hebben uit te voeren op voorwaarde dat de twee engagementen van Vlaanderen, namelijk de 2,2 miljoen, die men ons eigenlijk door een rekentruc afgepakt heeft, en de 4,2 miljoen voor de erfgoedcentra, die ze niet nodig hebben, want die bevoegdheid blijft bij ons – als we dat krijgen, als dat engagement gehonoreerd wordt, dan denk ik dat we in staat zullen zijn die bevoegdheden verder op te nemen. Als dat niet het geval is, dan gaan we voor grote problemen staan.

De provincie moet het verschil maken – u hebt daar een paar voorbeelden van gegeven – in activiteiten die we nu afstoten. Dat zijn niet altijd de grootste dingen. G-sport, dat is niet zo een heel groot budget. Maar het was tot nu toe een heel belangrijk budget. Het was een afspraak die we indertijd met Vlaanderen gemaakt hebben, die nog niet zo lang geleden gemaakt is, dat wij ons daar zouden mee bezig houden. Er moest zich daar toch eens iemand op een relatief beperkte, maar toch groot genoeg schaal mee bezig houden, om dat gecoördineerd te doen, om voorbeelden te geven, om aan gemeenten ook te tonen wat op dat vlak mogelijk is. Ik denk dat we fier mogen zijn, en de collega is dat zeker die bevoegd is voor sport, met wat we tot nu toe daarop gerealiseerd hebben. Maar het zijn goede voorbeelden. Hetzelfde wat de amateurkunsten betreft. Wij zullen naar een grotere Gleichschaltung gaan. Er werden provinciale accenten gelegd wat kunsten en cultuur betreft, ook wat de amateurkunsten betreft. Maar nu wordt dat een gelijkschikking over gans Vlaanderen en hoe ze dat vanuit Brussel of vanuit het Vlaams Administratief Centrum aan het Sint-Pietersstation beter gaan organiseren dan wij – ik weet het niet. Gelukkig zullen ze over goedgevormd en opgeleid personeel van de provincie kunnen beschikken om dat te doen. Maar goed, u hebt lof gezwaaid naar de deputatie. U deelt mijn bezorgdheid. Ik deel die ook. Maar, ik denk dat we ons goed voorbereid hebben. Zoals we ook inderdaad bezig zijn met de voorbereiding van het transitieproject naar die nieuwe opdrachten of die versterkte opdrachten rond grondgebonden bevoegdheden. Er blijft veel over voor de provincie. Laat ons dat ook maar eens zeggen. Men heeft daar vanuit Vlaanderen andere ideeën over gehad. Maar de vele energie die we de voorbije bijna drie jaar hebben moeten steken in heel het project Afslanking en voordien in het project Interne staatshervorming – ja, dat gaat over minder dan 10 procent van onze middelen. Laten we wel wezen. Het gaat over 19 en zoveel miljoen die weggedraineerd wordt bij ons en waar een correctie moet op komen van 6,4, bijna 6,5 miljoen euro. Dus dat is de realiteit. We hebben daar veel energie ingestoken. Men is gelukkig – ik moet dat ook zeggen – tot enige wijsheid, inzicht en redelijkheid gekomen op het Vlaams niveau. De vele discussies hebben toch iets opgebracht. Men heeft ook ingezien dat een aantal dingen te ambitieus was. Onder meer heeft men vastgesteld dat een aantal gemeenten helemaal niet bereid was om onze erfgoedcentra over te nemen, ondanks het feit dat ze personeel en infrastructuur kregen. Omdat ze niet over de knowhow en de kennis beschikken om dat te doen draaien, omdat zij minder gemakkelijk verspreide activiteiten aan elkaar kunnen linken en integreren. Financieel zitten we inderdaad oké. Ik ben blij. Ik vind het een compliment dat men zegt dat we genoeg middelen hebben. Ik kom straks nog terug. Continuïteit in een bestuur is geen schande. Als het soms vaak misloopt op diverse beleidsniveaus. Dat is omdat men te pas en te onpas draait met de wind en nieuwe beleidsinitiatieven neemt, terwijl de oude nog niet afgewerkt zijn en daardoor vaak financiële risico's loopt. Wij zijn standvastig in onze koers en ik ben blij dat we dat de voorbije jaren samen met de collega's hebben kunnen aanhouden.

Ambitie klimaatneutraal 2050. Uiteraard, tijdig aanpakken. U verschilt daarin van grote mening met de fractieleider van het Vlaams Belang, die een scepticus is wat klimaatopwarming betreft. Soms heb ik daar ook vragen naar. Ik lees ook weleens een en ander. Maar we kunnen natuurlijk niet ontkennen dat er wel een probleem groeit. We kunnen dat niet ontkennen. Trouwens, het is ook de eerste keer niet dat dat gebeurt. Het stond vandaag in de pers dat men het oude Oostende ontdekt heeft in de Noordzee. De zee is al verschillende keren van grens veranderd en dat zal ongetwijfeld nog gebeuren. De kleine ijstijd, dat is ook nog voorgekomen. Maar we blijven ambitieus en we voorzien daar middelen voor. De domeinen, niet toevallig natuurlijk dat je het over de domeinen hebt, De Brielmeersen kent ge zeer goed, ge zijt van Deinze, er is daar een masterplan in ontwikkeling, er zijn nieuwe plannen. De fietssnelwegen, daar hebt u twee jaar geleden ook zeer uitvoerig over gesproken. Ik heb u toen gezegd dat ge enigszins lyrisch werd over de langeafstandsfietspaden. U woont in Deinze en u krijgt een autostraat naar Gent, heb ik u toen gezegd. Als het soms eens hapert, collega's van Groen, dan heeft het te maken met discussies met ANB. Als we een fietspad leggen naast een spoorweg die door een groot gebied rijdt, dan hebben wij discussies met ANB om dat fietspad daar naast te leggen. Je zult daar straks kunnen op repliceren,

mevrouw. Ik zeg u dat dat de realiteit is. Onder meer op het grondgebied van Oosterzele zijn we daar nu al jaren over aan het discussiëren. Dat is een moeilijk punt. Eigenlijk zouden we daar telkens moeten vragen dat er een RUP gemaakt wordt. Kunt u dat voorstellen? Soms maar over 50 meter of 100 meter. Om een heikel punt te overwinnen.

Provincie 2.0, daar maken we werk van. Uw oproep naar het colloquium VVP is een mooie oproep. Financieel zijn we er klaar voor om de handen aan de ploeg te slaan in 2017, onze engagementen inzake de persoonsgebonden bevoegdheden verder uit te voeren en onze grondgebonden bevoegdheden vanaf 2018 scherper te stellen. Maar dat zullen we effectief kunnen tonen bij een budgetwijziging en in elk geval bij het budget 2018.

Collega Taylor – het was een mooi citaat, ik zal het onthouden. Ik zal het straks nog eens juist gaan opzoeken, zodat ik het juiste citaat hanteer. Inderdaad, u aanpassen, dat is de beste strategie om te overleven. Dat doen we ook. We doen dat met de provincie al vele jaren. Ik ben provincieraadslid geworden in 1981. Fiscale bevoegdheid was toen weg. Het jaar nadien hadden we ze terug. Men was vergeten dat de belastingen in Wallonië vijf keer zo groot waren als in Vlaanderen en dat was een onoverkomelijk probleem toen. Dus we hebben die rap teruggekregen. We hebben de plannen Vlaanderen 2020 gekend. De jojo-beweging is mij dus niet onbekend. Ik heb er wat leren mee leven. Maar ik heb mij tezelfdertijd altijd blijven inzetten om het belang van die provincie te blijven verdedigen. Terecht. En ik zeg altijd: zolang er 308 gemeenten zijn, blijven de provincies belangrijk. Als er morgen maar 60 zijn, zitten we in een andere situatie. We hebben ons telkens moeten aanpassen in die discussies. Wie een analyse maakt van de Vlaamse regeerakkoorden, die ziet die jojo ook telkens terugkeren. De ene keer worden we opgehemeld, de andere keer worden we eruit geschreven. En zelfs dat is deze keer niet gelukt.

U vraagt extra aandacht voor de transitie provincie. Ik heb trouwens al gezegd namens de collega's dat we die transitie voorbereiden. We zijn nu bezig met een werkgroep. We gaan met de plannen en de ambities die we hebben voor de toekomst tijdig naar deze raad komen begin 2017.

Over de kloof van 2,2 miljoen heb ik het daarnet ook reeds gehad. U hebt het vooral over uw twee liberale gedeputeerden gehad, maar ik moet u er toch de aandacht op vestigen: deze deputatie is een ploeg. Wij zijn een college. Het is nooit een beslissing van één gedeputeerde. Het is een beslissing van het college. En in de regel is er consensus. Wij werken in de regel in de deputatie met consensus. Alle voorstellen die hier voorkomen, dragen de goedkeuring weg van de zes gedeputeerden in het college. Soms stellen we eens een dossier uit. Soms is het meer weken ook. En soms is het langer als het nodig is. Om een hoek af te ronden, om er een keer met de vijl door te gaan of met een manicuresmesje. Je weet nooit. Dat is soms nodig. Maar als het hier komt, staat heel de deputatie erachter. Dat is trouwens de sterkte van een collegiaal orgaan. Dat is ook de sterkte als we oordelen, maar dat is misschien voor de subcommissie ruimtelijke ordening – als we oordelen over bouwberoepen is het niet één anonieme ambtenaar achter een bureau die een oordeel velt, maar zijn het acht mensen die in discussie gaan. Zes stemgerechtigden, een niet-stemgerechtigd voorzitter die de debatten leidt en een griffier die ons permanent van advies kan dienen als we daar om vragen en die het soms zelf geeft. Vandaar dat het altijd wat evenwichtig en gepondereerd is. Dat is een grote sterkte. Dat is een belangrijke troef. Hetzelfde met de voorstellen die hier naar voren komen. Dit zijn de voorstellen van heel de deputatie. En dat je daar natuurlijk ook een aantal liberale accenten in vindt, dat is goed. Er zitten ook christendemocratische en socialistische accenten in en zelfs groene accenten en andere accenten. Dus dit is een evenwichtig voorstel dat we u doen en omdat het zo evenwichtig is, zijn de hoeken ook vaak afgerond en komen we er niet altijd mee met grote verklaringen in de pers.

Ruimtelijke planning is een belangrijk gegeven. U zegt dat waarschijnlijk ook vanuit uw ervaring als burgemeester van een eerder kleine gemeente, die weet welke service de provincie ook op dat vlak kan leveren. We nemen uw pluim met plezier in ontvangst, ook die naar onze administratie.

Dan kom ik bij collega Willems van CD&V, die zo vrolijk was mij net haar tekst ook even te geven, dan kon ik gemakkelijk in de marge wat noteren. Ik ben het natuurlijk volkomen eens met de teneur van uw toespraak en ook met uw inleiding. Uw zorg is ook mijn zorg. Ik weet wel dat het niet altijd simpel is om op een ander beleidsniveau dan het Vlaamse kritisch te stellen tegenover beslissingen waar een partij waartoe men hier behoort daar ook aan meegewerkt heeft. Maar dat belet ons niet om inderdaad kritisch te blijven daar waar het nodig is. U doet dat terecht en u hoopt dat de onduidelijkheden niet blijven aanslepen. Dat zal ook zo zijn. Het gaat maar om 19 miljoen van de 236 die op ons budget staan. Maar dat is toch 19 miljoen. Er komt wel nog een correctie op. De provincie moet inderdaad de vooropgestelde beleidsintenties realiseren en zij moet de stap naar een efficiënte en afgeslankte provincie wel overdacht doen. Dat doen we ook. En we hebben gelukkig een jaar extra gekregen. Want een paar maanden geleden zag iedereen in dat men niet rond kon geraken. Dat zou chaos gecreëerd hebben. Dat zou onzekerheid en dus ook ongenoegen gecreëerd hebben bij onze personeelsleden. Men heeft tijdig ingezien dat men een jaar uitstel moest geven. Dat gebeurt ook. We hebben dus ook de tijd om ons voor

te bereiden en we zijn reeds gestart met de voorbereiding van die provincie 2.0, waarover we u tijdig zullen terugmelding doen en voorstellen doen. Maar een simpel verhaal is dat niet. De toekomstvisie die in onze beleidsdocumenten voorligt, deelt u. Wij starten inderdaad ook van innovatief, creatief en duurzaam Oost-Vlaanderen. Oost-Vlaanderen beleven, maar in onze regiomarketing zeggen we het ook nog anders: maak het mee, geniet ten volle van de troeven van deze provincie die op velerlei vlakken liggen. En we zeggen ook: kennis werkt op velerlei vlakken. Hier zitten hoogtechnologische bedrijven, ook in de gezondheidssector en in de farmasector. We hebben onze universiteit, we hebben onze hogescholen. We hebben ook ons netwerk van achttien uitmuntende provinciale scholen met goed technisch onderwijs op secundair niveau. Ook dat mag eens gezegd worden.

Klimaatgezond, daar ben ik daarnet al even op ingegaan. Er gebeurt natuurlijk veel meer dan rond de klimaatopwarming werken. Het fijnstof tegengaan. Dat kan men toch niet ontkennen, dat staat los van de klimaatopwarming. Dat is iets waar we ook onze inspanning moeten leveren. En wat de burgemeesters betreft, ondertussen zijn er inderdaad 25 die met ons de burgemeestersconvenant ondertekend hebben. Maar er zijn er zeven die ook reeds de intentie kenbaar gemaakt hebben om dat te doen. Dat zijn er reeds 32. We zitten aan de helft dus.

Onze waterlopen, inderdaad bijzondere aandacht. Dat gaat vandaag om 1.650 kilometer, waar we extra budgetten voor voorzien hebben. Want er is niet alleen het onderhoud van die waterlopen, we werken ook verder aan het vermijden van overstromingen door het aanleggen van bufferbekkens, waar we de voorbije tien jaar reeds grote inspanningen voor gedaan hebben. Ik ben ervan overtuigd dat in de loop van de besprekingen collega Hertog een aantal voorbeelden zal geven.

Mobiliteitsgedrag langeafstandsfietspaden. Er is 6 miljoen voorzien, 2,5 miljoen voor de fietsostrades en 3.650.000 voor onze subsidiering van gemeentelijke initiatieven. Dat is een groot bedrag. En zelfs als er nog tekort zou zijn, hebben we ons politiek geëngageerd om desgevallend een bijstelling te doen bij begrotingswijziging. Maar we zitten nu op het moment dat al die gemeentelijke plannen op kruissnelheid komen. We zitten ook daar in het vierde jaar van de legislatuur. Dat komt ook op kruissnelheid. Maar we gaan dat engagement ongetwijfeld honoreren.

Persoonsgebonden domeinen. Het verwondert mij niet dat u als christendemocraten, mevrouw Willems, daar bijzonder veel aandacht aan besteedt. Het is een oude slogan van uw en mijn partij, omdat mensen belangrijk zijn. Dat is nog altijd een mooie slogan als je het mij vraagt. Ik zal die elke verkiezing verder gebruiken.

De cultuursector. Ja, dat is een overgangsjaar. Deze voormiddag op de persconferentie hebben we gezegd dat 2017 wat dat betreft een scharnierjaar is. We hopen dat ze het vanuit Brussel niet alleen even goed, maar hopelijk zelfs beter zullen doen. De Oost-Vlamingen kunnen er ook maar beter van worden. Gelukkig heeft men tijdig ingezien dat die erfgoedcentra beter bij ons blijven.

Welzijn. Bijzondere aandacht voor wonen. Het is de bedoeling van deze deputatie om 250 extra woningen te kunnen ter beschikking stellen via de SVK's. De vraag die u stelt om de evaluatie halfweg de legislatuur – ik heb eigenlijk in mijn inleidend woord al een tipje van de sluier opgelicht. We waren van plan om te wachten tot de eerste vier jaar voorbij waren. Maar we gaan niet wachten tot 2018. Van zodra we wisten dat het uitgesteld was tot 1 januari 2018 hebben we in de deputatie gezegd: we gaan ermee beginnen en we gaan inderdaad uitvoeriger rapporteren dan het model dat we hier gebruiken. Trouwens, het model dat we gebruiken en de heer Lemaitre, u hebt gelijk, het is iets minder dan de helft dat gevat is in de prioritaire beleidsdoelstelling. Maar we hebben dat in het begin gezegd, dat is een keuze geweest. Wij moeten ook leren werken met die prioritaire beleidsdoelstelling. We moeten stilletjes aan een techniek ontwikkelen. We doen daar ons best mee. Slechts de helft is daarin gevat als we de totaliteit nemen. Dat is juist. We gaan meer doen dan dat hier in staat. We gaan proberen, inderdaad wat u noemt, mevrouw Willems, een wat meer exhaustief overzicht te geven, een leesbaar document te maken dat ook over meer zal moeten gaan dan over onze prioritaire beleidsdoelstellingen.

Ik dank u voor de appreciatie die u hebt voor het evenwichtig budget dat voorgelegd wordt. Met dat evenwichtige budget zetten we door om de provinciale dienstverlening zo goed mogelijk verder aan te houden. Men heeft de gewijzigde koers nu beslist. We gaan daar ons best mee doen en er een positief verhaal van maken. We gaan niet blijven kankeren, dat is niet goed. Dat is niet goed voor de sfeer. En ik dank u namens de deputatie ook voor het vertrouwen.

Dat brengt mij bij de oppositiepartijen. Ik begin bij de heer Rik Franck. Mijnheer Franck, u hebt mij een beetje ontgoocheld. Waarschijnlijk hebt ge uw eigen wat voorbij gesprongen. Gij zijt niet de man om zo ad hominem te reageren. Gij zijt eerder een bruggenbouwer, een man waarmee we rustig kunnen discussiëren in deze raad. Ofwel hebben we een aantal dingen niet goed begrepen. Het zal misschien wat verkeerd overgekomen zijn. Ja, dat u het niet gaat goedkeuren, dat wist ik. Maar misschien, indien we hoofdstuk per hoofdstuk onze stukken zouden voorleggen en zouden laten stemmen, misschien zouden er toch wel mensen uit de oppositie te overtuigen zijn om voor sommige van die hoofdstukken

mee te stemmen. U gaat met veel akkoord, dat hebt u trouwens gezegd, maar ook met veel niet akkoord. Globaal is uw oordeel negatief.

Biolandbouw, daar is echt een misverstand. Ik heb dat al proberen uit te leggen. We hebben een algemeen landbouwbeleid. De keuze biolandbouw maken wij niet, dat doen de boeren zelf. Maar vooral de consumenten maken de keuze. Boeren zijn technisch in staat om praktisch alles te maken wat de consumenten vragen. Als het overgrote deel van de consumenten morgen bioproducten vraagt, dan gaan ze dat maken. Ze gaan onmiddellijk overschakelen. Nu, vijf jaar, dat is wat veel voor de overschakeling. Er zijn momenten dat dat kan, maar het kan ook soms op drie jaar. Maar goed, we gaan vandaag die discussie niet voeren. Trouwens, ons proefcentrum voor de groenteteelt in Kruishoutem, sterk ondersteund door deze provincie, het draagt nog altijd de naam provinciaal proefcentrum, dat was de eerste plaats waar toegepast wetenschappelijk onderzoek rond bio gebeurde. En dat is vandaag nog het geval. Dus wij doen daar echt ons best en ondersteunen dat ook. Ik geef toe, het dingske dat expliciet rond biolandbouw erin staat, dat is niet veel. Dat is de subsidiering aan Bioforum. Dat is een klein bedrag. Dat staat er al een aantal jaren in. Wij subsidiëren de persconferentie en wat daar rond de start van de Bioweek gebeurt. Maar wij hebben aandacht voor biolandbouw, heel bewust, zoals we dat ook voor gangbare landbouw hebben en vele dingen die we doen aan landbouw. Naar adviesverlening, ons landbouwloket, dat staat voor iedereen open. Bioboer of gewone boer, iedereen is welkom bij ons. We proberen voor allen ons best te doen. En waardering voor hoeven. Ja, wij kunnen van dat project moeilijk gebruik maken om hoeven te gaan kopen en goedkoop ter beschikking te stellen via erfpachtformules aan bioboeren. Ik weet dat daar ideeën rond lopen. Maar dat is misschien een nieuwe opdracht of een bijkomende opdracht voor de VLM, om een soort grondenbank aan te leggen voor bioboeren, zoals ze dat ook soms doen voor boeren in het algemeen. Er worden grondbanken aangelegd. Voor ons project Parkbos is ze nog altijd een grondbank aan het vormen. Dat is ook niet simpel. Gangbare boeren en bioboeren zijn dan soms een beetje kwaad als de VLM dan gronden verwerft om in die grondbank te steken. Ze zeggen: dat is eigenlijk grond die je van ons afpakt. Dus dat is een moeilijke discussie. Fairtrade, oké. Streekproducten, daar ben ik enorm voor gewonnen. We werken trouwens goed samen met EROV wat dat betreft.

Dan naar collega Versnick. Ik herhaal hier ook eens: wat hier voorkomt, zijn collegiale voorstellen. Het heeft dus geen zin om te schieten naar een of andere deputé. Het zijn collegiale voorstellen en we verdedigen elkaar wat dat betreft dan ook collegiaal. Maar ik denk dat u wat in overdrijf gegaan zijt. Dat is niet normaal uw stijl. U hebt dan een evaluatie gemaakt van gedeputeerde tot gedeputeerde. We zullen dat allemaal nog eens aandachtig nalezen als de letterlijke teksten uitgeschreven zijn. Vlaanderen doet ons vrezen, zegt u tegen collega Dauwe. Ja, we delen die vrees. Ik hoop dat ze het beter gaan doen. Uw uitval ook naar minister Schauvliege, een rampzalige minister. Ik zal u eens iets vertellen hoe men in sommige kringen over ministers spreekt. Ik doe nogal eens een wandeling met Natuurpunt. Ik doe dat graag. Dat is aangenaam. Dat is dikwijls vroeg. U ziet de wereld eens op een andere manier. Je doet eens een dauwtrip. En ik deed er tijdens de zomer één aan de kust. Er was een gids die direct zei: ik ben van Natuurpunt en ik ben nogal een rare. Hij sprak niet anders dan over 'den joke' Schauvliege'. Dat is zijn manier van werken. Den joke Schauvliege. Niet Joke Schauvliege. Hij zegt dat bewust. Hij heeft daar permanent commentaar op gegeven, terwijl ik daar niet was om een wandeling van Groen mee te maken. Ik was daar echt om van de natuur te genieten en de vossensporen in de duinen te gaan volgen, daarvoor was ik daar. Maar dat is de manier waarop men spreekt. Als dat allemaal uitnodigt tot goed overleg, dat is de verantwoordelijkheid van de mensen die daarmee bezig zijn.

Goed. Ik ga dat nalezen, heb ik gezegd. U dankt de administratie terecht, ik doe dat ook. Soms te weinig, maar ik doe dat ook.

Steve Herman van Vlaams Belang. Ja, we wisten ook wat we te verwachten hadden aan u. Het is wel interessant om te vernemen dat ge dan toch een adept geworden zijt van Bart De Wever. Ik heb hier ook geen fundamentele kritiek gehoord op onze cijfers. De oppositie is tegen en de meerderheid is voor. Ik stel dat ook vast. Dat is zo. Maar u bent niet verplicht om tegen te stemmen. U mag meestemmen, dat is niet verboden. Zelfs gij mag meestemmen. U hebt een déjà vu-gevoel. Ik kan de teksten niet erop na lezen. Het was gij niet de vorige keer, het was iemand anders. Nee, de vorige keer wel. De keer daarvoor was u het ook. Er zit geen evolutie in uw houding en uw gedrag. Dus ik moet dezelfde beoordeling blijven geven. Het Rekenhof, daar heb ik daarnet op geantwoord. Het was u die de opmerking gemaakt had. Ja, een goede loodgieter die het onderhoudt. Ons onderhoud is goed hè? Wij onderhouden de dingen goed hoor. Dus ik heb daar geen schrik van. Het feit dat je niet veel spectaculaire dingen doet die eruit springen, dat is eigenlijk een positieve zaak denk ik. Op die manier houden we inderdaad de financiën in de hand. Op die manier hebben we voldoende reserves kunnen aanleggen om stoten op te vangen, om moeilijke situaties te overwinnen, om de georganiseerde – diefstal mag ik nu niet zeggen, ik zal afbouw gebruiken, van het Provinciefonds op te vangen. In twee stapjes bijna 30 miljoen en dan nog eens 2 en zoveel miljoen erbij voor de compensatie outilleringstaks, wat een engagement was van Vlaanderen om

ons dat te betalen. Dat is de reden waarom ik aan de deputatie vorige week voorgesteld heb om toch een juridisch onderzoek te laten doorgaan over de afdwingbaarheid van die 2,2 miljoen compensatie uit de algemene middelen en die 4,2 voor Ename en voor de erfgoedcentra. We hebben dat al eens meegemaakt dat er een engagement was om ons geld te geven. Weliswaar van onder een andere regering, maar ook een Vlaamse. En deze regering stopt normaal ook in 2019. Terwijl heel deze operatie minstens vijf jaar gaat duren. Dus dat is mijn zorg. Als men ons zegt dat ik mij geen zorgen moet maken, dan zal ik gerust slapen en dan moeten we ook geen actie ondernemen bij het Grondwettelijk Hof. Wat de armoedebestrijding betreft, wij hebben een andere mening, deze deputatie, dan de uwe. Wij moeten meewerken aan de armoedebestrijding hier, maar ook elders in de wereld. En dankzij het feit dat men vanuit het westen, en dat is de realiteit, zoveel inspanningen gedaan heeft, is de armoede wereldwijd ernstig gedaald. We mogen dat ook eens zeggen vanuit het westen. Onze inspanningen, ook de kleine inspanningen vanuit gemeenten en provincies, hebben daar een belangrijke bijdrage toe geleverd. Het was zo dat in 1947 bijna de helft van de wereldbevolking honger leed. Vandaag is dat gelukkig herleid tot iets minder dan 10 procent die echt honger lijdt. Het is dankzij die spanningen vanuit het westen. Wij zijn ervan overtuigd dat we hier iets aan de armoedebestrijding moeten doen, maar ook solidair moeten zijn mondiaal. We subsidiëren aan diverse actoren, dat is juist. U verwijst dan naar de moskeeën, maar dat moeten we doen. Wij zijn daar de uitvoering van legale, van wetgeving, die vandaag bestaat en die we moeten uitvoeren. We zorgen ervoor met onze administratie dat dat op een correcte manier gebeurt. Ik denk dat dat het essentiële is. En er zijn ook goede punten. Het doet mij plezier dat u dat inziet, dat er ook nog wat goede punten zijn in ons beleid. We nemen daar zelfs akte van en we doen dat met plezier.

Dan kom ik bij de fractieleider van N-VA, Jeroen Lemaitre. Ook zijn tussenkomst was voorspelbaar. U zegt dat ge dezelfde documenten zou kunnen nemen. Eigenlijk is dat niet waar. Ik doe mijn best om elk jaar een andere speech te schrijven. Er is wel een aantal elementen die terugkomen. Onze tien prioritaire doelstellingen. Ik heb ze niet letterlijk herhaald vandaag. Maar ze blijven de basis vormen. Missie, visie, prioritaire doelstellingen: dat blijft. Vandaar dat er inderdaad continuïteit in ons beleid zit en dat we niet au fur et à mesure veranderen van visie en van richting. Dat is dus de regel bij ons. Wij zetten voort wat we in het begin van de legislatuur afgesproken hebben. U hebt vragen bij onze geloofwaardigheid omdat wij inderdaad nogal wat over hebben. Maar wij creëren die marge ook bewust, omdat je op die manier een aantal dingen in de loop van het jaar gemakkelijk kunt opvangen. U ziet dat bij de diverse budgetwijzigingen die we naar voren brengen. Af en toe moeten we dan tijdens het jaar iets bijsteken en we kunnen dat omdat we een marge hebben. U ziet dat we inderdaad meer dan 71 miljoen over hebben, maar het grootste deel daarvan is bestemd. Het is dus helemaal niet om mee te lachen wat we doen, ook niet de formulering van onze prioritaire doelstellingen.

Wat de afslanking betreft, we gaan daar een positief verhaal van maken. We gaan daar niet blijven over zagen en klagen. Gedane zaken nemen geen keer. We gaan dat zo goed mogelijk uitvoeren en u zult daarvan de resultaten zien, in elk geval voor het budget 2018, maar mogelijk zelfs in de loop van volgend jaar. De uittredingen uit de intercommunales, we verschillen daar een beetje van mening. We zien dat niet zozeer als een manier om geld te verdienen. Integendeel, we hadden graag betrokken gebleven bij die intercommunales. Gelukkig komt er wat geld van binnen. We hebben verdorie daar ook in geïnvesteerd indertijd en we hebben mede de opbouw gedaan van de waarde van die intercommunales. We zijn tenslotte benieuwd om te luisteren naar de negentien tussenkomsten van uw fractie en om met u in debat te gaan. De uitgangspunten van dat debat zijn, denken we, interessante uitgangspunten. Daar kunnen we mee over discussiëren. Zolang ze bestaat, moet de provincie effectief zijn, transparant en concreet. Daar zijn wij ook voor. We moeten vooral inzetten op onze kerntaken. Evident, op onze bevestigde en herbevestigde grondgebonden bevoegdheden in de toekomst. We moeten ten dienste staan van andere niveaus. Het staat uitdrukkelijk in onze beleidsverklaring dat wij moeten samenwerken, onder meer met de gemeenten, maar ook met het middenveld. En dat we in staat zijn om beleid op maat te voeren ten dienste van andere niveaus. Dat heb ik daarnet gezegd. En dat de versnippering moet tegengegaan worden, daar zijn wij ook grote voorstander van.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk dat ik mijn best gedaan heb om toch op een enigszins gestructureerde manier recht te doen wedervaren aan de zes fractieleiders die hun mening gezegd hebben over ons budget. Ik concludeer. Ik ontwaar geen fundamentele kritiek, zeker niet bij de meerderheid, maar ook niet bij de oppositie, over de cijfers als dusdanig. En ook dat is al belangrijk. Wat we met die cijfers gaan doen, daar zullen we ongetwijfeld soms van mening over verschillen, maar dat gaan we gewaarworden de komende drie zittingen, als we het over de concretisering hebben. Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer eerste gedeputeerde, wij danken u voor de nodige repliek op alle tussenkomsten. Ik geef nu nog het woord aan de heer Lemaitre en ik zie de heer Herman en de heer Franck, vooraleer we overgaan naar de ondersteunende materies, de beleidstussenkomsten daarin. Mijnheer Lemaitre, u heeft het woord.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Wat ik bovenal wil aanhalen is de belangrijke uitspraak van de eerste gedeputeerde, waarvan ik hoop dat we hem mogen aan houden, namelijk dat gij gaat stoppen met zagen en klagen over de hervorming van de provincie. Ik hoop dat dat zo is en dat we daar vanaf nu op een andere manier mee kunnen omgaan. Gedeputeerde Vercamer, ik ga u daar echt aan houden.

Telkenmale u het nog begint te doen, zal ik u er op aanspreken.

Nu, ik ga proberen om kort en bondig te reageren op wat verschillende mensen hier gezegd hebben. Ik ga proberen om dat bondig te doen en een aantal zaken te duiden die mij opvallen.

Eerst en vooral is de hervorming van de provincies. Het was met gegronde tegenzin dat ik dat in de toespraak had gezet, omdat ik denk dat we daar al bijzonder veel over gesproken en gedaan hebben. Maar goed, ik kon eigenlijk niet veel anders, want ik ging ervan uit dat het bij iedereen ging aan bod komen en dat er dan ook vanuit onze fractie een standpunt ging moeten komen. Ik had gelijk, want het was ook weer prominent aanwezig in de diverse toespraken. Nu, er valt mij daar een aantal dingen op. Sommige dingen zijn logisch, andere niet. Ik merk bijvoorbeeld dat de Open Vld-fractie, als ze het daarover heeft, vind ik, een zeer open kijk en een positief verhaal overbrengt. Van: oké, er zijn grote veranderingen op til, we gaan daar moeten op inspelen, laten we ons daar op voorbereiden en we gaan daar gewoon voor. We gaan ons aanpassen. Ik denk dat dat een zeer gezonde instelling is die ik kan appreciëren. Ik merk bij de sp.a-fractie wat kritiek op die hervorming. Ik merk dat zij wat hun pijlen richt naar die Vlaamse regering, wat mij ook niet onlogisch lijkt aangezien zij in het Vlaams parlement ook in de oppositie zitten en inderdaad die rol te spelen hebben.

Wat mij dan opvalt bij de CD&V-fractie en ook bij de zaken die de eerste gedeputeerde verteld heeft, is dat zij bijzonder wantrouwig blijven naar die Vlaamse regering en naar die hervorming, dat zij daar een veel minder positief verhaal van maken. Wat ook opvalt, is dat zij zeggen van: 'U ziet wel, wij hadden gelijk, de hervorming wordt een jaar uitgesteld.' Bijna alsof ze het goed vinden of plezant vinden dat het een jaar uitgesteld is, want dat is ons eigen grote gelijk. Ik vind dat een beetje een vreemde houding. Ik denk ook niet dat de analyse juist is. Ik denk niet dat het uitgesteld is enkel omdat de Vlaamse regering niet klaar was. Ik denk, als ik zo de reacties hoor, zeer negatief vanuit CD&V, moest ik nu een slecht karakter hebben – wat ik toch niet heb, denk ik – dan zou ik kunnen beginnen vrezen of vermoeden dat als CD&V op de verschillende politieke niveaus waar ze in zit even negatief over die hervorming gedaan heeft en misschien ook overal tegengewerkt heeft, dat dat misschien een verklaring is waarom het zo lang duurt. Ik kan alleen maar hopen dat ze dat op Vlaams niveau niet gedaan heeft gelijk ik ze dat hier hoor vertellen. Want als dat het geval is, dan zou dat zeer jammer zijn. Maar goed, ik heb geen slecht karakter, dus ik ga dat ook niet beweren.

Wat heb ik nog gehoord? Herhalen wat al herhaald is, eerste gedeputeerde, dat klopt. Ik denk dat we dat met de verschillende fracties hebben vastgesteld. Ik deel ook de mening van mevrouw Dhondt dat de BBC op dat vlak niet het meest boeiende instrument is om een en ander politiek mee te kunnen doen. Ik ben het daar met jou eens.

Ik hoorde in de toespraak van de eerste gedeputeerde de transitie naar de provincie 2.0. Het doet mij plezier te horen dat er binnen de deputatie daaraan gewerkt wordt. Ik stel wel vast dat ik daar in de stukken die we gekregen hebben, beleidsnota's, eigenlijk niets over terugvind. Dus dat blijft koffiedik kijken. Ik ben zeer benieuwd wat daar zal uitkomen. Ik hoop inderdaad, zoals de eerste gedeputeerde daarnet zei, dat ze van plan zijn om daar nu toch eindelijk een positieve wending van te maken en effectief zich te beginnen voorbereiden. Dan hebben we niet staan roepen in de woestijn de voorbije jaren, maar dan gaat er effectief toch blijkbaar iets mee gebeuren. Dus ik vind dat positief en ik hoop dat het niet enkel iets is dat binnen de deputatie blijft, maar dat het uitgebreid wordt naar de voltallige raad. Want ik denk dat een dergelijke herdenking van de provincie en een herprofilering van de provincie iets is wat je niet in een kleine groep doet. Ik denk dat je dat moet doen met de voltallige raad, met personeelsleden, dat je daar echt grondig werk van moet maken. Ik kan alleen maar oproepen: betrek ons daarbij. Dus betrek daar de provincieraadsleden, betrek daar personeelsleden bij.

Dan collega Herman. Ik was het eens met het begin van uw speech en ik was het eens met het einde van uw speech. Wat daar allemaal tussen in lag, iets minder. Ik ga niet op de details in, maar het is duidelijk

dat we op een aantal fundamentele zaken van mening verschillen. Ergens doet mij dat ook plezier, want het onderscheid tussen ons blijkt zeer duidelijk. Dat wilde ik even meegeven.

Collega Franck, ik vond de toespraak een groot contrast met de voorbije jaren. Deze keer ging het over de provincie, waarvoor dank. Ik stel ook vast dat wij op een heel aantal zaken overeenkomen. Niet op alles, maar op een heel aantal punten komen wij inhoudelijk, wat dit beleid van de provincie betreft, overeen. Uiteraard niet op alles en ook dat is maar goed uiteraard, want diversiteit is op dat vlak zeer interessant en verrijkend.

Dan denk ik dat bijna rond ben. Nog even door mijn notities gaan. Tot slot, gedeputeerde Vercamer, geen fundamentele kritiek op de cijfers. Het gaat natuurlijk vandaag over veel meer dan alleen maar cijfers. Het gaat ook over het beleid dat gemaakt wordt en beleidskeuzes die gemaakt worden. De documenten die voorliggen, het lijkt mij vrij logisch, met het huidige systeem van de BBC, is dat eenmaal zo dat die cijfers moeten kloppen. Dus uiteraard gaan we die puur technisch niet in vraag stellen. Waar wij, en niet alleen wij, maar ik vermoed ook de andere fracties in de oppositie zich vragen bij stellen, is over de beleidskeuzes en het beleid dat met die cijfers samenhangt. Ik denk dat dat een zeer belangrijke nuance is die we moeten maken. Dan denk ik dat ik rond ben. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Lemaitre, ik dank u.

Mijnheer Herman, u wilt ook nog een korte repliek geven? U heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Ik dank de eerste gedeputeerde voor zijn replieken. Nu toch een vijftal zaken. Zo zegt u, mijnheer Vercamer, dat u van ons geen tegenvoorstellen hebt gehoord. Sta mij toe dit enigszins te nuanceren. We vragen immers niets meer of minder dan dat we als provincie zelf het heft in handen nemen wat betreft de afslanking en dus eigenlijk de hogere overheid voor te zijn door te focussen als provincie op onze kerntaken en bijvoorbeeld de zaken waar Oost-Vlamingen op andere niveaus ook voor betalen te schrappen.

Ten tweede. Mijn opmerking over het Rekenhof ging erover dat u het vooropgesteld investeringsritme niet haalt en dat u dus misschien meer realiteitszin aan de dag zou kunnen leggen in plaats van investeringen voor te stellen die uiteindelijk niet of niet tijdig gerealiseerd kunnen worden. U zegt ook: wij zijn standvastig als deputatie, als bestuur en daar is niets mee. Nu, dat is eigenlijk zeggen: wij staan stil. Dat is eigenlijk op een andere manier zeggen: wij staan stil. En zoals u weet, is stilstaan achteruitgaan. Nu, dat er minder armoede in de wereld zou zijn, wat klopt, gelukkig maar, maar dat heeft volgens mij meer te maken met het doorvoeren van liberalisme en kapitalisme dat de wereldeconomie een boost heeft gegeven en veel minder met de vele miljoenen euro's aan ontwikkelingshulp waar wij voor alle duidelijkheid niet tegen zijn, maar we vinden het geen kerntaak van deze provincie. En als we dan toch ontwikkelingshulp geven, dan vind ik dat wij daar als provincie voorwaarden kunnen aan stellen. Dan mijn vijfde opmerking, *last but not least*. God verhoede het, mijnheer de gedeputeerde, dat ik een adept van Bart De Wever zou worden. Ik heb hem enkel gelijk gegeven dat politiek zoals vandaag slecht toneel kan zijn. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Herman, ik dank u.

Mijnheer Franck, u hebt ook nog het woord gevraagd? Kort.

De heer Franck

Kort en niet kort. In eerste instantie wil ik formeel protesteren tegen de uitval van gedeputeerde Versnick na mijn tussenkomst van daarnet. Misschien heeft hij door tijdsgebrek en ik ga ook een keer Latijn gebruiken uit mijn jonge jaren, *quod erat demonstrandum*, de besluiten van het bureau of het scenario niet volledig doorgenomen. Hij heeft misschien te weinig tijd gehad. Daarin staat heel duidelijk dat de replieken komen na de toespraken. Dat de heer Versnick zonder het woord te vragen, wat ik ook zeer frappant vind, toch meent te moeten repliceren, is zoals men zegt, *du jamais vu*. Ik heb dat inderdaad nog

nooit meegemaakt hier in deze raad. In andere raden blijktbaar wel. Hij heeft ook niet goed geluisterd. Nergens heb ik gezegd dat de heer Versnick niet genoeg werkt. Integendeel, hij werkt te veel. Hij werkt te veel en hij moet keuzes maken. Ik heb bewust niets gezegd over twee nevenactiviteiten van hem die in 2016 op een pijnlijke manier naar voren zijn gekomen. Ik ga dat nu ook niet doen. Maar ook hier is mijn overtuiging: je kunt uiteindelijk genomen slechts één zaak, misschien twee zaken, ik weet dat de mannen geen twee zaken tegelijk kunnen doen, maar ik ben ervan overtuigd dat wij toch meer dan één zaak goed kunnen doen, maar te veel, ik denk dat dat niet goed is. Dat was het statement dat ik wilde maken. Laat ons maar zeggen, u kunt ook zeggen: als ik ergens in een raad van beheer zit en ik moet daar één keer per jaar naartoe gaan en ik krijg daar een zitpenning van 100 euro van: oké. Maar een job van een gedeputeerde is een goedbetaalde job en dan mogen wij als provincie vragen dat dat goed gedaan wordt. En waarom vraag ik dat heel expliciet? Maar je hebt uiteraard ook niet goed begrepen. Project 2050 is een belangrijk project in uw domein. U zal moeten onderhandelen met gemeentebesturen waar mensen van uw partij in de meerderheid zitten, met bouwpromotoren. Gij gaat er moeten tegen in gaan en dat zal niet gaan zonder een degelijke voorbereiding, zonder een degelijke steun, ook van uw administratie en zonder een degelijke steun van de volledige deputatie. Dat was mijn vraag, zeker in het licht van 2050, een belangrijk project, probeer er voldoende tijd aan te besteden. Daarmee heb ik gezegd. Ten andere, wat ik ook vind, u had perfect kunnen reageren, morgen komen uw bevoegdheden aan bod en dan zal collega Inge De Bal over een aantal zaken discussiëren.

Wat betreft de tussenkomst van de heer Vercamer. Uiteraard konden we ook zeggen: de gegevens die u nu naar voren brengt, hebben wij ook vorig jaar, ... Ik mag zelfs zeggen: vijf jaar geleden en negen jaar geleden. We doen dat niet. Uiteindelijk genomen weten wij ongeveer: je hebt een budget en je hebt zes jaar tijd om daaraan te werken en je kunt punt per punt, dat is het voordeel van de BBC, aanduiden waar je aan gewerkt hebt en waar je nog moet aan werken. En inderdaad, met veel zaken zijn wij akkoord. Dat bewijst ook onze houding en de houding van de oppositie binnen deze raad, waar wij eigenlijk toch wel heel constructief mee werken over zaken waar we mee akkoord gaan.

Wat biolandbouw betreft, ik weet dat het regelmatig terugkeert, maar u bent vrij goed bekend met VLM, die grondbank is inderdaad een gegeven wanneer het kan voor parken. Bravo. Misschien moet u uw invloed, die denk ik vrij groot is, daarin ook een keer bekijken welke gronden in de grondbank zitten of gaan komen, want er is een groot aantal dat nog op de wachtlijst staat, op welke manier kunnen wij daar vanuit de provincie een incentive geven, inderdaad, een positieve discriminatie naar biolandbouw toe. Ik weet dat andere landbouwers het ook moeilijk hebben, maar die mensen hebben het extra moeilijk omdat zij bijvoorbeeld ook niet gesteund worden door een grote organisatie.

Nog heel kort over het domein van de heer Hertog. De fietssnelwegen. Inderdaad, niet enkel VLM staat op de rem, niet enkel NBS staat op de rem. Maar ik denk dat ook veel gemeenten op de rem staan. Dat heb ik in mijn tussenkomst gezegd. Nogal dikwijls moeten zij uiteindelijk genomen het finale fiat geven om die 100 of 200 meter af te staan, zorgen dat er ergens een onteigening komt voor openbaar nut enzovoort. Ik denk dat wij als provincie moeten faciliteren en ook onze invloed, want er is een aantal burgemeesters en schepenen in deze raad – misschien moeten wij daar ook nog positief discrimineren en uitdrukkelijk vragen dat ook die mensen zorgen dat het project ten volle kan lopen zonder al te veel tegenkanting. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Franck. Vooraleer het woord te geven, mijnheer Maes, ga ik wel zeggen: er is mij tot tweemaal toe het woord gevraagd geworden door gedeputeerde Versnick en door gedeputeerde Bruggeman. U weet, correct is correct, u kunt dat niet zien, maar daarvoor zit ik hier vooraan. Maar ik wil dat toch zeggen, dat daarover geen discussie is. Men vraagt tussenkomst aan mij en ik geef dan die tussenkomst als ik dat zo beoordeel.

Mijnheer Maes, fractieleider, u heeft het woord.

De heer Maes

Heel kort. Eerst wilde ik zeggen wat u nu zelf zegt, dat collega Versnick uitdrukkelijk het woord gevraagd heeft. Dus uitspraken "*du jamais vu*", dat vind ik straf. Eerlijk gezegd, ik zit hier 25 jaar in de provincieraad: ik heb het eigenlijk ook nooit geweten dat een collega tijdens welk debat ook zo sterk persoonlijk op iemand ingaat. Wie het ook is. Ik sluit mij eigenlijk aan bij collega Vercamer, want ik ken – mijn collega Rik Franck toch ook al lang, ik ben dat van hem absoluut niet gewoon. Ik dacht dat hij een beetje ging terugkrabbelen, maar als ik dan nadien hoor, gaat hij door in die stijl. Ik ga daar zeker niet in

meegaan. Ik ga hierbij afsluiten, maar betreur het heel sterk dat de gedeputeerde niet bekeken wordt op het werk dat hij hier doet, dat hij voor de provincie doet, dat hij voor de 1.400.000 inwoners ongeveer doet, dagdagelijks dat hij zich daarvoor inzet. Daar moeten we hem op beoordelen. Ik persoonlijk, en zeker mijn ganse fractie, en ik denk ook de ganse meerderheid en veel mensen in deze raad, appreciëren hem daarin zeer sterk.

Mevrouw de voorzitter

Goed, ik dank u, mijnheer Maes.

Ondertussen heeft mevrouw Willems, fractieleidster van CD&V, ook het woord gevraagd. Bij deze geef ik u het woord, mevrouw Willems.

Mevrouw Willems

Dank u wel. Omdat bij de replieken één fractieleider ook op de tussenkomst van onze fractie inging, wil ik toch even reageren. Laat mij toe, maar ik moet u toch eigenlijk wel verdenken van niet zo een goed karakter te zijn, want ondertussen zegt u het toch maar. U geeft de indruk dat CD&V mee op de rem zou staan en daardoor nog een jaar langer. Ik wil u toch meegeven dat ik denk dat het ook getuigt van kracht en openheid. Ik weet natuurlijk dat in de Vlaamse regering het decreet mee gestemd is, maar ik denk dat het ook aan ons is om blijvend onze bezorgdheden uit te drukken. We zijn raadsleden die luisteren naar de Oost-Vlamingen en tussen de mensen staan. Ik vang veel reacties op op het vlak van de beleidsdomeinen welzijn en cultuur. Het leeft echt. Als ik kijk naar zangkoren en fanfares. Ik denk dat het veel leeft en dat er veel zorgen zijn en vooral vragen. Net omdat de concretisering nog moet gebeuren. Ik neem een voorbeeld op het vlak van cultuur. Net op het vlak van die amateurkunsten, waar ik ervan overtuigd ben dat de provincie Oost-Vlaanderen altijd ook daar veel stimulans gegeven heeft aan lokaal en regionaal talent door zangwedstrijden, de cultuurprijzen en bepaalde reglementen van subsidiering. Het is vooral die bezorgdheid die ik heb willen meegeven.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mevrouw Willems.

Bij deze kan ik vaststellen dat wij op het einde van alle replieken en tussenkomsten zijn gekomen.

Vooraleer over te gaan tot de beleidstussenkomsten inzake ondersteunende materies zal ik een korte mededeling doen. Dat is een mededeling dat jullie allemaal nog met evenveel enthousiasme moeten blijven voor die beleidstussenkomsten. Ik zeg u dat als eerste burger van Oost-Vlaanderen en, mijnheer Taylor, als inwoner van Ninove en negen jaar provincieraadslid. Ik kan u zeggen dat ik het genoeg heb gehad om op zondag ambassadeur te worden van het streekproduct, O'de Flander. Ik dacht: ik kan jullie vandaag na deze besprekingen geen jenever aanbieden, maar ik zal jullie straks wel een streekproduct als fiere Oost-Vlaming kunnen aanbieden, namelijk een mattentaart. Dus aan ieder van jullie zal er straks een mattentaart worden gegeven. Dat geeft dan ook moed om nu over te gaan tot de beleidstussenkomsten.

De heer Lemaitre

Mevrouw de voorzitter, zou ik het voorstel mogen doen om een kleine sanitaire pauze in te lassen van enkele minuten?

Mevrouw de voorzitter

Ja. Op voorwaarde dat dat inderdaad twee minuten duurt. Het is die reden dat ik jullie nu nog geen mattentaart aanbied.

De heer Lemaitre

Ik beloof het. Ik zal mij haasten.

Mevrouw de voorzitter

De fracties mogen twee minuten schorsen voor een sanitaire stop. Bij deze, geschorst.

[schorsing]

Mevrouw de voorzitter

Goed. Aan al mijn aandachtige provincieraadsleden. Ik zie de eerste gedeputeerde, gedeputeerden Dauwe, Couckuyt, Bruggeman en Hertog, die zijn aanwezig in het halfroond. Dus ik wacht op de provincieraadsleden, zodanig dat ik kan beginnen met de beleidstussenkomsten voor de ondersteunende materies. De eerste tussenkomst zal gehouden worden door mevrouw Dooms. Dat gaat over de BBC, transparantie en aanduiding wijzigingen. Mevrouw Dooms, ik ga wachten tot iedereen uw volle aandacht krijgt.

Goed, mevrouw Dooms, u heeft het woord.

Mevrouw Dooms

Dank u wel. We zijn nu vier jaar verder en mijn conclusie van de BBC-beleidsbundel: het is een zeer degelijk werk, maar het is gewoon oersaai. In de voorbije uren heeft iedereen al aangegeven dat het heel moeilijk is om niet oneindig in herhaling te treden. Ik moet zeggen: onze fractie had het ook heel lastig, maar we hebben wel iets gevonden. We vinden het ook heel moeilijk om een nieuw debat te voeren over zaken die al vier jaar vastliggen. We vinden het daarom ook bijna een zonde om vier halve dagen te spenderen aan dit budget. Men zou nu kunnen zeggen: we treden in herhaling, het wordt enkel maar gemakkelijker, want we horen het elk jaar opnieuw. Maar ik moet zeggen dat de bundel op zich zeer goed is, de cijfers zijn oké, maar niet altijd even transparant. Wij zien cijfers naar nul herleid worden en als het dan gevraagd wordt in de commissie, dan is het: ja, dat was een boekhoudkundige ingreep, of: we hebben het naar daar geplaatst, of: dat staat een beetje verder nu, of: we gaan het gewoon wijzigen in de eerste begrotingswijziging, meestal de eerste raad na de goedkeuring van het budget. We weten dat die wijzigingen misschien allemaal in die 500 verborgen pagina's staan, dus dat we dat perfect zelf zouden kunnen uitvissen, maar het is voor ons geen voltijds job. Openbaarheid van bestuur gaat over toegankelijkheid van informatie. Het is daarom dat we enorm uitkijken naar de wijzigingen die gaan doorgevoerd worden voor het volgende budget, dus dat er samenvattingen worden gemaakt van het gevoerde beleid, dat de wijzigingen apart worden genoteerd. We vragen dan ook om alle boekhoudkundige ingrepen op te lijsten, zodat we niet meer zo zitten sukkel en terwijl we het budget voorbereiden en we ons kunnen focussen op inhoudelijke beleidsvragen. Dan wordt het ook interessanter voor iedereen. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw Dooms.

Ik zie mevrouw Dhondt, u vraagt het woord? Kort.

Mevrouw Dhondt

Dank u wel, voorzitter. Ik wil gewoon even herhalen. Ik heb daarnet in mijn speech ook gezegd dat we die oproep doen naar dat duidelijker BBC-verhaal. Ik ben in het bureau daar ook over tussengekomen. Mevrouw Dooms, het is inderdaad heel moeilijk als we alles zien. We hebben een overzicht en ik heb het gezegd: de administratie doet heel hard haar best om het zo transparant mogelijk te maken, maar het kan altijd nog beter. Ik wil zeker die oproep van mevrouw Dooms ondersteunen. Wat zijn die verschuivingen nu eigenlijk? We zien vaak in de map een tekstuele aanpassing of we zien dat er iets wordt uitgehaald.

Maar dat betekent niet altijd dat er een effectieve verschuiving is of dat er een nieuwe beleidskeuze gemaakt is. Dus ik denk zeker naar volgende besprekingen toe dat het interessant zou zijn om een duidelijk overzicht te krijgen van wat er nu eigenlijk veranderd is. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw Dhondt.
Mijnheer eerste gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer eerste gedeputeerde Vercamer

Mevrouw de voorzitter, collega's, de opmerking is ons bekend. We hebben ze ook al op de commissies gehad. Binnen de marges die de BBC-regeling ons geeft, willen wij aan vele vragen tegemoet komen. Ik heb het er ter voorbereiding van dit antwoord deze morgen nog met de medewerkers in huis over gehad die mij zeggen: ja, wij zijn ook aan spelregels gebonden. We kunnen geen speciale tabellen gaan maken. Maar ze hebben mij beloofd om nog eens te kijken wat we wel kunnen doen. Dus ik volg u in uw stelling dat het niet altijd gemakkelijk is voor raadsleden, laat staan voor burgers die dit budget zouden willen inkijken. Die kritiek zal eenieder die een lokaal mandaat heeft niet vreemd zijn. Daar is het soms nog erger denk ik. Er hangt ook veel af van uw financieel deskundigen, uw financieel beheerders ter plekke. Er zitten veel kinderziekten in dat systeem. Ik heb de tijd meegemaakt dat men een budget had van 70 bladzijden met drie kolommen. Dat was gemakkelijk te volgen. Rekeningcijfers, laatste budget en nieuw ontwerp. Daarnaast een summier toelichting. Nu krijgt u veel meer toelichting eigenlijk. Maar het is een veel omvangrijker pakket geworden. Dus het is ons bekend.

De opmerking dat door het vastleggen van de krijtlijnen in een meerjarenplan de budgetten saai zijn, dat is misschien een positief gegeven van de BBC. Want door het opstellen van een coherent en in deze raad ook uitvoerig besproken meerjarenplan krijg je meer dan vroeger een veel omvattender plan dat ook doorgerekend wordt in de toekomst in ons meerjarenplan. In die optiek is het ook niet onlogisch dat het budget niet wezenlijk afwijkt van de cijfers in het meerjarenplan. Integendeel, het moet daar gelijk mee stromen. Vandaar dat daar een groot stuk continuïteit in zit. Dus in afwachting van de afslanking zetten we volop in op het nakomen van onze engagementen. Die continuïteit zit er meer dan ooit in. Ja, die saaiheid, of is het een rustige vastheid, ja, dat is dan nu eenmaal zo. Maar in de mate van het mogelijke gaan we proberen ergens een paar tabellen te maken die wat beter de vergelijking maken tussen het ene jaar en het andere jaar. Maar het moet ook doenbaar zijn voor de mensen in huis. Er zit daar een rapporteringssysteem in. En de specialisten zeggen ons dan: maar wat maakt gij u zorgen over al die details, het systeem van de BBC is sturend op hoofdlijnen en u [moet u] concentreren op fundamentele beleidsdiscussies en niet op aparte potjes in het budget. Ik denk dat dat essentieel is. Dat we altijd een overschot hebben, is in de marge ter sprake gekomen. Daar heb ik al op geantwoord. Dat is inherent aan ons systeem. Wat de investeringen betreft, die herhaling ligt aan de BBC-regelgeving. We hebben zelf die opmerking gemaakt en we gaan proberen daaraan te remediëren.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer eerste gedeputeerde.
Dan ga ik over naar het patrimonium. We hebben een vraag van de heer Lemaitre en een vraag van de heer Franck. Ik geef het woord aan de heer Lemaitre. U heeft het woord.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega's, onder het mom van herhalen wat al herhaald is, toch nog eens over de Leopoldskazerne. Ik ga niet de hele discussie opnieuw voeren. Ik denk dat dat niet zinvol zou zijn. Maar ik denk wel dat we dit dossier vandaag nog moeten te berde brengen. In de begroting die voorligt, in het budget dat voorligt, de gedeputeerde zei het daarnet ook, is 48 miljoen voorzien voor de centralisatie in de kazerne. Dat is toch een niet onaanzienlijk bedrag. Ik wil opnieuw blijven herhalen en benadrukken dat wij dat als fractie een bijzonder foute keuze vinden en dat we met die 48 miljoen denk ik veel zinvoller zaken hadden kunnen doen. Ik blijf ook vinden dat de wijze waarop de besluitvorming in dit dossier tot stand gekomen is bijzonder versnipperd was. Dat was de salamisering, zoals we zeggen. We

hebben dat schaalte per schaalte gekregen, waarbij we sinds nu in een situatie zitten die eigenlijk fundamenteel anders is dan van waar we vertrokken zijn. En ik weet dat ik het al gezegd heb, maar ik vind het belangrijk om dat te herhalen. Het gaat tenslotte over die 48 miljoen. Ik vind het zeer jammer dat het zo verloopt, omdat we toen misschien een heel andere keuze hadden gemaakt als raad, hadden we het volledige plaatje gezien. We zijn toen gestart in 2013 op het moment dat heel het project ons 4,6 miljoen euro ging opbrengen. Ondertussen ziet dat plaatje er helemaal anders uit. Ik denk dat als we zelf eens rekenen en we gaan naar een worstcasescenario, waarin we ook alle andere extra kosten meerekenen die gedaan zijn voor dat dossier, dan komen we misschien uit dat het nu in plaats van 4,6 miljoen euro erop te verdienen, dat het ons 46 miljoen zal kosten. Dat verschil is toch wel enorm groot. Ik wil dat hier toch nog even aanhalen en benadrukken dat dat een bijzonder vreemd dossier is en een zeer vreemde gang van zaken is als je die cijfers naast elkaar legt. Waar we vertrokken zijn en waar we nu zitten.

Nu, langs de andere kant zijn we ons als fractie ook wel bewust dat het een realiteit is. De keuzes zijn gemaakt. Wij zijn daar niet enthousiast over. We gaan de klok niet kunnen terugdraaien. Dat is een feit. We zullen met zijn allen van die keuze de gevolgen moeten dragen. En ook wie in de volgende legislatuur hier aan de stuurknuppel zit, zal daar de gevolgen van moeten dragen en zal moeten proberen om het zo goed mogelijk ingevuld en verteerd te krijgen. We zijn dan ook zeer benieuwd hoe de verdere invulling zal gebeuren, zodanig dat het op een correcte manier kan afgehandeld worden.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer Lemaitre.

Dan geef ik – mijnheer Vercamer, is dat goed? – onmiddellijk ook het woord aan de heer Franck die over hetzelfde onderwerp een vraag heeft en een tussenkomst, de invulling van de Leopoldskazerne.

Dus ik geef aan u het woord, mijnheer Franck, om de reden dat dan gezamenlijk een antwoord kan gegeven worden door de eerste gedeputeerde. Mijnheer Franck, u heeft het woord.

Ah, excuseer, mevrouw Bruggeman. Uiteraard, een gezamenlijk antwoord zal worden gegeven door mevrouw gedeputeerde Bruggeman.

Mijnheer Franck, u heeft het woord.

De heer Franck

Ja. Een klein beetje ook herhaling van zaken die in deze raad al gezegd geweest zijn. Ik denk dat er zeker een nieuw feit is, een feit dat we twee of drie jaar geleden niet hadden. Dat was de aankoop van dit gebouw. Eigenlijk is denk ik de potentie van dit gebouw binnen het licht van de afgeslankte provincie misschien te weinig onderzocht. Het is aangehaald op een bepaald moment, maar het is volgens mij niet volledig onderzocht en misschien had dat een andere mogelijkheid gegeven.

De aankoop van de Leopoldskazerne, ik kan u zeggen dat wij koele minnaars zijn. Dit gebouw is nu aangekocht. Het heeft misschien een beetje langer geduurd dan voorzien omwille van een aantal actoren die daarbij zitten. De huurders zijn de vroegere eigenaars. De vraag is nu: het volledige gebouw zal uiteindelijk genomen door onze provinciale diensten ingevuld worden; gaat men ervan uit dat alle diensten er naartoe gaan of zegt men toch: deze of gene dienst kan daar niet komen, dus gaan we toch moeten ergens gedecentraliseerd werken? De overgebleven ruimte, we hebben het volledige gebouw nu in bezit, is de bedoeling van het inderdaad te houden en dan te verhuren? Of gaan we zeggen: nee, bepaalde delen van het gebouw gaan wij uiteindelijk verkopen of moeten verkopen? En gaan wij dan ook, ik denk dat dat ook een belangrijk punt is van uw stuurgroepen, gaan wij zorgen dat wij, als het verkocht wordt, kunnen zeggenschap hebben over de invulling? De rest is denk ik gezegd. Een belangrijk punt voor ons is die ondergrondse parking, die er dus nu blijkbaar 100 procent zeker komt. In het licht van het mobiliteitsplan en het gebruik van de B40 als de ringweg, als een ontsluitingsweg voor het volledig centrum van Gent, denk ik dat dat een bijkomende verzwaaring zal zijn van deze ring. Daar hebben wij uiteraard niets over te zeggen. Uitbating van deze parking, gaan wij dat zelf doen? Of gaan wij een externe firma aanstellen die dan misschien zal zorgen voor 24 uur op 24 uur en 7 dagen op 7? Wat dan natuurlijk wel tot gevolg zal hebben dat wij waarschijnlijk gaan moeten betalen aan deze externe firma voor onze eigen wagens te zetten, wat bijvoorbeeld nu aan het Wilsonplein gebeurt voor een stuk. De laatste vraag is een vraag naar de timing. 2019, is dat haalbaar of zitten er nog zaken die misschien moeilijker haalbaar zijn?

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Franck, ik dank u. Dan geef ik het woord aan mevrouw gedeputeerde. Mevrouw Bruggeman, u heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

Ja, ik moet toch ook vaststellen dat ik enige eentonigheid vaststel in de tussenkomsten van de heer Lemaitre. Desalniettemin zal ik toch ook maar eens een paar elementen herhalen. Ik ga dat ook doen als ik terugkom op de concretere vragen van collega Franck.

Nu, de eentonigheid is op twee vlakken. Enerzijds op het inhoudelijke, wat er gezegd wordt, en ook op de wijze waarop er tussengekomen wordt. De besluitvorming versnipperd. Daar ga ik nog maar eens op herhalen: je begint met een project en dan start je van: kijk, daar willen we naartoe. We gaan fase per fase stelselmatiger, concreter worden. Dus uiteraard vernauwt dit. Je begint vrij breed met: we willen een provinciehuis. Het is net zoals je zelf een huis gaat bouwen. Je zegt: ik wil een huis. Naarmate je verder gaat, worden uw plannen alsmaar concreter. Dat is wat hier ook gebeurt. Dat is het inhoudelijke luik. De wijze van tussenkomst. U blijft ook maar goochelen met cijfers om een bepaalde perceptie te creëren, maar daar zal ik nu niet verder op ingaan.

De concrete vragen van collega Franck. Het eerste. Van in het begin is er gesteld geweest dat we met de provincie streven naar een totale herontwikkeling en ook echt wel een sitebenadering. Dus waar we gaan investeren in een nieuw provinciehuis, uiteraard vermindert met de opbrengst van zakelijke rechten uit de private ontwikkeling. Nu, gezien de afslanking van de provincies is ook dat provinciehuis, de noden die we hebben, een stukje afgeslankt en hebben we een verhouding die ondertussen een klein beetje veranderd is. De netto oppervlakte die noodzakelijk is voor het provinciaal programma, waarin ook restruimte zit, waarin we het HISK voorzien, waar Defensie nog een deel blijft hebben en een kinderdagverblijf en nog een echte openstaande restruimte, dan hebben wij nood aan zo een 23.779 m². Nu, de huidige beschikbare bruto oppervlakte van de gebouwen ligt ongeveer rond de 38.000 m², dus zo een 25 à 26.000 netto oppervlakte. Als we dat kunnen stellen exclusief het ondergrondse luik en rekeninghouden met de mogelijke potentie op de site voor uitbreiding – want we hebben nu bestaande gebouwen, maar daar is mogelijk uitbreiding mogelijk – dan is de verhouding ongeveer twee derde provincie, en één derde het overige deel. Met andere woorden: wat er gaat komen, dat zal variëren naar gelang het ingediende project. Maar de verhouding is ongeveer twee derde, één derde.

Kunnen alle diensten gecentraliseerd worden? Nu, ik kan daarbij aangeven dat we van in het begin beslist hebben om het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek, ons PCM, niet mee op te nemen. Een groot deel van het onderwijs wel. Uiteraard, de Henleykaai, die daar op wandelafstand vanaf is, die blijft daar ook zitten.

Nu, op welke manier zal de overgebleven ruimte ingevuld worden? In het dossier dat we aan de consortia hebben overgemaakt werden twee mogelijkheden voorzien voor de private ontwikkeling. Dat was enerzijds verkoop en anderzijds erfpacht. Nu, de deelnemers vertoonden tot nu toe duidelijk de voorkeur voor een verkoop. Dus vermoedelijk wordt het dit, maar dat is nog niet vastgelegd. Uiteraard is dat alleen maar over het andere deel, dus die één derde waar ik daarnet van sprak.

De buitenruimte, dus onder andere het paradeplein, of wat nu het paradeplein is, maar wat iets anders gaat worden, maar ook daar kan ik nog niet op vooruit lopen. Dat blijft wel provinciaal eigendom en in ons beheer. Maar wat we wel gaan willen doen, en dat hebben we heel duidelijk ook gesteld in de stuurgroep, vandaar dat ik net begonnen ben met te zeggen van: we hebben als uitgangspunt genomen: we willen hier een sitebenadering. Dus als er delen gaan verkocht worden, zijn wij nu al aan het onderzoeken op welke manier we daar richtlijnen kunnen in opnemen met het oog op het behoud van de samenhang van de gehele site. Zodanig dat, ook al worden er onderdelen van verkocht, in zijn geheel of in stukjes, dat er toch altijd oog moet zijn voor het behoud van die gehele site.

Wat gaat er komen? Ik heb daarnet al gezegd: daar kan ik onvoldoende op vooruitlopen. Nu, we hebben wel in de projectdefinitie vooropgesteld dat de private ontwikkeling functies moet voorzien die verzoenbaar zijn met of een meerwaarde vormen met het provinciehuis. Dus dat kan iets zijn dat ruimtelijk, programmatorisch of temporaal daarmee verzoenbaar is. Maar dat zal zich een stukje gaan uitwijzen als we eenmaal verder in de procedure zitten. Ik kan alleen maar aangeven dat in het werk dat de consortia op dit moment hebben voorgesteld, dat daar ook overal wonen in voorzien wordt. Maar binnen de stad is er een RUP in opmaak, zijnde stedelijk wonen, dat voor de gehele site, naast gemeenschapsvoorzieningen, ook wonen toelaat en kleine buurtgerelateerde commerciële

voorzieningen. Dat RUP is in opmaak, dat is lopende, maar is nog niet definitief. Dus daar gaat ook met de definitieve goedkeuring rekening mee gehouden worden.

U hebt het dan nog gehad over wat ik noem de multifunctionele ondergrondse ruimte waarin ook een bestemmingsparking zit. Dus ik herhaal nog eens: een bestemmingsparking, geen rotatieparking. Er zijn naast de nood voor het eigen provinciaal programma ook bijkomende parkgelegenheden voorzien die kaderen in de private ontwikkeling op de site. Iets wat we ook moeten doen vanuit het parkeerbeleid vanuit de stad. U moet ook in uw eigen parkeerbehoefte voorzien. Dus die zaken zijn daarin opgenomen als bestemmingsparking. Uitzonderlijk, en dat kunnen we alleen mits toelating van het mobiliteitsbedrijf van de stad Gent, kunnen eveneens bij evenementen de parkings buiten de diensturen opengesteld worden voor derden of voor buurtbewoners. Iets waar nu al naar gepolst wordt vanuit de stad. Dus ik vermoed, als ze er zelf naar vragen, dat het mobiliteitsbedrijf van de stad Gent daar dan ook mogelijk mee akkoord zal kunnen gaan.

Dan: hoe ziet de uitbating daarvan eruit? De bouw van de volledige ondergrondse ruimte maakt deel uit van de procedure en zal door het consortium uitgevoerd worden. Zowel het deel voor de provincie als het deel voor de private ontwikkeling. In het dossier, met andere woorden ook in het budget, ik ga dat uitdrukkelijk benadrukken, ook in het budget, wordt eveneens een exploitatieovereenkomst opgenomen voor de exploitatie van de bestemmingsparking gedurende de eerste drie jaar. Dus zowel voor het gedeelte provincie als voor de parking voor de private ontwikkeling. Moesten we dat zelf doen, dat zou weinig realistisch zijn, ook gezien dat hier ook in het weekend activiteiten doorgaan en er ook 's avonds vergaderingen zijn. Dus het beheer is te betalen aan de exploitant, niet het gebruik op zich. Maar dat is allemaal al in het vooropgestelde budget voorzien. Dat zit daar mee in.

De verdere planning waar u naar vroeg. Oktober 2017 is het de bedoeling dat we de gunning gaan doen. Ik kan aangeven dat de consortia die nu nog mee in de running zitten in februari een tweede dialoogvoorstel moeten gaan doen. Tegen de zomer gaan we dat goedkeuren en dan gaan we uiteindelijk het definitief bestek opstellen. We gaan dan daarmee ook hier naar de raad komen. Dus dat is een stuk voorzien, zodanig dat we na de zomer de knoop kunnen doorhakken en dat er dan een bouwaanvraag kan vertrekken. Ik denk dat ik daarmee volledig geantwoord heb op de vragen die er zijn.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw Bruggeman.
Ik zie de heer Franck. Wilt u nog kort...?

De heer Franck

Het is gewoon een vraag. Het RUP, kan dat eventueel terugkomen bij jullie als zou blijken dat er problemen zijn? Het is een RUP stedelijk wonen dat wordt opgesteld door de stad Gent. In principe, als daar problemen zijn, komt dat bij jullie of niet als laatste instantie?

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Het is een advies, maar de beslissing ligt bij de gemeenteraad van de stad Gent.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw Bruggeman, ik dank u.
Dan mag ik overgaan naar personeel en organisatieontwikkeling, ICT. Ik heb een vraag van de heer Van Duyse, de niet gehaalde doelstelling om maar één op de twee gepensioneerde personeelsleden te vervangen. Ik heb ook een vraag van de heer Blommaert en een vraag van mevrouw Vervliet. Ik geef eerst het woord aan de heer Van Duyse.
Mijnheer Van Duyse, u heeft het woord.

De heer Van Duyse

Dank u wel. 37 procent van het budget gaat over het personeel, dus dat is een heel belangrijke zaak om toch maar even bij stil te staan. Het personeel zal ook in 2017 een heel belangrijke *change* ondergaan, om een mooi Nederlands woord te gebruiken. Want er staat dan wat te gebeuren, ook tegen 1 januari 2018. Het is eigenlijk zo belangrijk, dat personeel en dat personeelsbeleid, dat ik hoop dat het op zijn minst in dat transitieproject waarover gesproken wordt, wordt meegenomen. Of eigenlijk hoop ik dat het niet wordt meegenomen, maar dat het een aparte aanpak kan krijgen onder begeleiding van mensen die daar iets van afweten. Dit gezegd zijnde hebben wij gezien dat de doelstelling die door de deputatie werd gemaakt bij het begin van deze legislatuur om één op de twee gepensioneerden niet te vervangen, niet werd gehaald. Ik heb daar een schriftelijke vraag over gesteld. Als je ziet wat de redenen zijn waarom dat niet gehaald werd, dan zie je dat, klassiek, projecten later worden uitgerold dan voorzien was. Nu, die één op twee is ook geen wet van Meden en Perzen en kan natuurlijk altijd aangepast worden, maar het geeft toch wel het belang aan van een goed en doordacht personeelsbeleid. Ook omdat we tussen de cijfers door menen te zien dat er hier en daar vrij veel projecten worden geïnitieerd, ook volgend jaar, waarop fulltime, parttime, deeltijdse mensen worden tewerkgesteld. Dus naast het niet vervangen van medewerkers, van gepensioneerden, zijn er ook nieuwe mensen die aangeworven worden. Dat is dan in het kader van 2018 toch wel een aandachtspunt. Ik denk dat we tegen 2018, en daarmee sluit ik af, toch wel goed moeten kijken welke competenties we willen hebben, welke profielen we willen hebben en welke diploma's we in de provincie 2.0 allemaal nodig hebben.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Van Duyse, ik dank u.

Mevrouw Bruggeman, ik ga u het woord geven, want de volgende vraag van de heer Blommaert kan afzonderlijk behandeld worden en de vraag van mevrouw Vervliet ook. Mevrouw Bruggeman, u heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega's, de vraagstelling is iets anders dan wat voorzien was, maar ik ga daar zeer zeker op antwoorden. Het eerste element dat u hebt aangehaald naar het personeel, hoe belangrijk dat het transitietraject is: wel, ik kan u daarbij zeggen, wij hebben hier intern al een zeer duidelijk communicatieplan uitgetekend van hoe we met ons personeel omgaan. In het draaiboek dat Vlaanderen vooropstelt, zeggen zij: we gaan zo snel als mogelijk met het personeel contact opnemen. Wij kunnen dat niet bepalen, maar dat is Vlaanderen die dat moet bepalen. Onze mensen weten niet onder welke omstandigheden, waar ze naartoe moeten gaan, welke taak ze gaan moeten uitvoeren. Dat weten onze mensen nog altijd niet. Dat was eerst voorzien voor het najaar van 2017. Dat stond initieel in het draaiboek. Wel, we hebben vanuit de VVP daarop gerepliceerd. Men heeft de zin in het draaiboek enigszins veranderd en men heeft ervan gemaakt: zo snel als mogelijk. Iedereen moet maar zelf oordelen of dat duidelijk en concreet is of niet.

Nu, anderzijds haalt u aan: er worden heel wat nieuwe projecten, dus nieuwe mensen aangeworven. Dan stel ik toch een beetje een tegenstelling vast tussen de algemene tussenkomst die daarstraks is gesteld, waarin gezegd wordt dat de deputatie met niets nieuws naar voren komt. Als we dan extra projecten doen, dan zeggen we: ja, maar ge neemt meer personeel aan. Ja, natuurlijk, het ene en het andere valt niet zo zeer met elkaar te rijmen. Ik heb begrepen dat u vanuit de repliek die er geweest is vanuit de commissie begrepen hebt dat één op twee niet vervangen van gepensioneerden, dat je dat niet zomaar kunt doen. Ik wou dat anders nog heel even kort herhalen. Maar wat ik wel wil doen, en wat u misschien ook even kunt nakijken en ik weet, dat is niet zo evident, we hebben het hier daarstraks al over gehad, dat het in de map die jullie gekregen hebben, niet altijd even evident is om daar alles uit te halen. Maar het is daarom dat ik het belangrijk vind om er hier op te wijzen. Als je gaat kijken naar het budget en rekeningcijfers. In het meerjarenplan is voorzien dat we tegen 2019 een besparing zouden realiseren om de weddenmassa van 1.950.000 euro. Wel, sinds 2014 tot nu werd er al in totaal 2,2 miljoen bespaard in de budgetcijfers. Dus eigenlijk zitten we daar al voor een deel aan. Uiteraard is het andere gecumuleerd. Maar we hebben al een serieuze besparing gedaan. In de budgetcijfers kun je dat terugvinden.

Nu, ik wou misschien voor alle duidelijkheid even aanhalen: één op twee niet vervangen kun je niet zomaar met een knip doen. We zouden onszelf een stukje bedriegen en dat zou de dienstverlening ook niet ten goede komen als er net toevallig een aantal personeelsleden zit in een dienst van vijf man – ik

denk dat we het daar over eens zijn dat dat niet gaat. Het blijft in ieder geval een uitgangspunt dat we voorop hebben gesteld. Vandaar ook, als er een vraag komt naar vervanging, dan moet dat grondig gemotiveerd worden. We kijken daar ook een stukje op lange termijn. Er is een aantal factoren die hebben gemaakt dat wat we van het begin vooropgesteld hebben, een beetje verschoven is. De herlokalisatie, de digitalisering, daar hadden we een aantal effecten van voorzien. Dus dat gaat op iets langere termijn uitgeschoven worden. Maar ook de griffier heeft samen met het hoofd van het personeel enige tijd geleden de opdracht gekregen om dat stukje voor ons mee samen te gaan monitoren, zodanig dat zij ons op de deputatie nog meer dan voorheen kunnen adviseren bij beslissingen te nemen omtrent het al dan niet vervangen. En het is juist vooral met de bedoeling om dat globaal te kijken, op langere termijn, deze legislatuur en niet jaar per jaar of momentje per momentje, want dan kun je natuurlijk weleens hebben dat je een dienst zonder mensen zet en dat is ook niet de bedoeling. Maar ik had begrepen uit uw repliek dat u daar ook oog voor had.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw gedeputeerde, mevrouw Bruggeman, ik dank u. Dan geef ik het woord aan de heer Blommaert.

Mijnheer Blommaert, u heeft het woord.

De heer Blommaert

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de gouverneur, collega's. Ik dacht eerst, mevrouw Bruggeman, in al uw enthousiasme dat u al bijna een antwoord ging geven op mijn vraag, maar gelukkig bent u op tijd gestopt. Mijn tussenkomst gaat over flexwerken, over thuiswerken. De transitie waar de collega het daarstraks over had, is inderdaad iets waar het provinciebestuur ook niets aan kan doen. Van veel van de medewerkers is het de bedoeling dat zij op korte termijn goed gecoacht thuiswerken en dat zij die kansen ten volle benutten. Veel van die mensen willen dat, doen dat graag. Maar ik denk dat wij ook moeten nadenken in hoeverre er goede evaluaties kunnen gebeuren na enkele maanden wat betreft het thuiswerken. Mijn concrete vragen zijn: het Nieuwe Werken, zoals het telewerken en het flexwerken, of er nog bijkomende aspecten gepland zijn. Hoe verloopt de evaluatie ervan? Gebeurt dat op regelmatige basis of gebeurt dat na verloop van een project? Af en toe verschijnen er ook artikelen rond landschapsbureaus en flexibele werkplekken, waarbij de ervaring, de perceptie bij de medewerkers niet altijd 100 procent positief is. Dan mijn laatste vraag. Blijft dit concept vooropstaan in de functie van het nieuwe provinciehuis?

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Blommaert. Dan geef ik het woord aan mevrouw gedeputeerde. Mevrouw Bruggeman, u heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel. Nu, het Nieuwe Werken, het is een begrip. Je zou het ook anders werken kunnen noemen. Het omvat heel wat aspecten. Het is zowel een behaviour-luik, als een bytes-luik, als een bricks-luik. Vandaar dat wij binnen dit provinciebestuur al eens durven spreken over de BBB. Elders is dat een afkorting van iets anders, maar bij ons is het van behaviour, bricks en bytes. Nu, de deelprojecten die er al geweest zijn, voeren we niet zomaar in. We doen dat met pilotprojecten waarbij er ook geëvalueerd wordt. Nu, het telewerken is ondertussen al volledig geïmplementeerd. Ik ga een paar cijfers geven. In 2014 waren er 200 telewerkers, in 2015 waren er 282 en in 2016 319 telewerkers. Dus dat is opgebouwd geweest in fasen. Pilotprojecten met klankbordgroepen, met evaluatiemethoden, met bijstellingen. Dat is dezelfde werkwijze die we hanteren bij flexibele arbeidstijden. Dus daar zijn we gestart met een paar diensten. We hebben nu gezegd: kijk, we gaan het nog altijd in pilotfase doen. Met de bedoeling om het te kunnen gaan bijsturen. Want wat essentieel is bij de flexibele arbeidstijden, dat is vooral het afsprakenkader dat daarvoor moet opgemaakt worden door het team. Dus zowel de leidinggevendenden als met de mensen van het team. Vandaar dat we het belangrijk vinden dat nog in een pilotfase te voorzien, zodat dat kan geëvalueerd worden en bijgestuurd worden. De evaluatie daarvan is voorzien vanaf maart

2017. We gaan niet alleen oog hebben voor de tevredenheid van het personeel, maar we moeten ook zeker nakijken: hoe zit het met de dienstverlening? Blijft de dienstverlening daarbij ook op maat? Het zijn beide elementen die daar aan bod moeten komen. Nu, ik heb al gezegd: het behaviour-luik omvat heel wat. Wat we ook nog doen binnen het kader van het Nieuwe Werken, is dat we het evaluatiesysteem herwerkt hebben. Er is nu ook in de planningscyclus voorzien dat er doelstellingen worden geformuleerd per medewerker. Dus we zijn ook een traject aan het opstellen om daar meer en meer outputgestuurd te gaan werken. In 2016 hebben we ook ingezet op satellietwerkplekken. Dus dat is verschillend van een basiswerkplek. Ik kan het misschien het gemakkelijkst uitleggen met een voorbeeld. Er zijn altijd mensen van, ik zeg nu maar: Puyenbroeck die al eens naar hier moeten komen voor een vergadering bij te wonen. Wel, in plaats van terug te gaan naar hun originele plek, hun homeplek, dus Puyenbroeck, dat je zegt: kijk, zij kunnen zich vestigen in die satellietwerkplek, laptop aanschakelen en kunnen het werk vanuit die plek gaan doen. Dus daar zijn we mee bezig. Aan het onthaal van het provinciehuis is daar de eerste satellietwerkplek georganiseerd. Wat we ook nog doen, en dat heeft ook te maken met sport, we hebben op vier plaatsen statafels geïnitieerd. Dus het geeft een andere manier van werken, om niet de mensen constant te laten zitten, maar ook eens aan een statafel te kunnen werken. Er is er zelfs eentje tussen waar je kunt fietsen tegelijkertijd.

De bytes, dat zit bij collega Versnick. Uiteraard moeten we daar ondersteuning volgen. Dat is iets wat perfect in symbiose verloopt met de personeelsdienst.

Dan kom ik bij de bricks, want dat heeft te maken voornamelijk met wat u noemt, ook die landschapsbureaus. Dat heeft te maken met het concept dat we willen gaan uitvoeren naar ons nieuwe provinciehuis. We hebben daar niet zozeer voor landschapsbureaus gekozen, maar het concept van flexibele werkplekken voor het nieuwe provinciehuis. Dat wil zeggen dat we meerdere soorten werkplekken gedefinieerd hebben, zowel flexibele werkplek, concentratiewerkplekken, teamoverleg, een informele werkplek. En dat wordt zo georganiseerd dat we zeggen: kijk, we hebben flexibele werkplekken waar mensen kunnen gaan zitten per cluster. Dus niet grote landschapsbureaus waar iedereen komt zitten, maar clusters en die worden dan afgescheiden door bijvoorbeeld een concentratiewerkplek of een plek waar je aan teamoverleg kunt doen. Zodanig dat je daar schotten hebt tussen de clusters van werkplekken. Dat is de keuze die we gaan maken die moet vertaald worden in de bricks. Uiteraard gaan we niet voor iedereen een bureau voorzien, omdat we hebben vastgesteld op basis van objectieve feiten dat de maximum bezetting schommelt rond de 70 procent. Vandaar dat we dat op die manier gaan voorzien.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw gedeputeerde, dank voor uw antwoord. Het zal misschien een suggestie zijn, zij die daarstraks zeiden dat het goed was voor de benen om eens een pauze te nemen, dat wij zo een fietsproject hier in onze raad ook eens kunnen overwegen. Bij deze. Goed, ik heb de vraag van mevrouw Vervliet.

Mevrouw Vervliet, u heeft een vraag over de informatieveiligheidsconsulenten, de rol en de aanpak. Mevrouw Vervliet, u heeft het woord.

Mevrouw Vervliet

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik heb in het verleden al een vraag gesteld in verband met die informatieveiligheidsconsulenten. Nu, volgens het overzicht van de website van Oost-Vlaanderen telt onze provincie nog 25 gemeenten waar er geen informatieveiligheidsconsulent werkzaam is. Nochtans is dit wel een verplichting voor elke Vlaamse overheid. Nu, de provincie speelt hierin een coördinerende rol en biedt een pool van veiligheidsconsulenten aan. Momenteel zijn er zes informatieveiligheidsconsulenten actief in 40 gemeenten en OCMW's binnen onze provincie. Ik veronderstel dat deze werking in 2017 verder zal uitgebreid worden. Hopelijk zal de provincie erin slagen om ervoor te zorgen dat alle Oost-Vlaamse gemeenten in de toekomst over een dergelijke informatieveiligheidsconsulent gaan beschikken. Het is belangrijk dat alle gemeenten die wensen een beroep te doen op de pool van informatieveiligheidsconsulenten die de provincie aanbiedt, dit ook kunnen doen. Met andere woorden: er dienen voldoende medewerkers te worden voorzien. Nu, anderzijds wil ik ook roepen, gezien de coördinerende rol die de provincie speelt, dat zij ook de gemeenten die momenteel nog niet beroep doen op een informatieveiligheidsconsulent ook volle bak gaan aanporren om ook aan hun verplichting te voldoen. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Vervliet, ik dank u. Dan geef ik het woord aan de heer gedeputeerde Versnick. Mijnheer Versnick, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Versnick

Dank u, voorzitter. Mevrouw Vervliet, dank u voor uw interessante en belangwekkende vraag. Het is inderdaad zo, zoals u aangeeft, dat elke Vlaamse overheid op grond van het decreet betreffende het elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer van 2008 en het besluit van de Vlaamse regering van 2009 verplicht is om over een veiligheidsconsulent te beschikken. De vaststelling is dat nogal wat lokale besturen zich ofwel niet bewust zijn van de verplichting en dat het bovendien voor lokale besturen ook niet evident is om daaraan te voldoen. Voor een kleinere entiteit is natuurlijk een fulltime veiligheidsconsulent niet evident. Het is een nuttige functie denk ik. Het is bovendien te verwachten dat het belang van die veiligheidsconsulenten en het belang van informaticaveiligheid nog zal toenemen in de toekomst. We hebben inderdaad als steun naar de gemeenten en lokale overheden in vrij brede zin van het woord via eGov een programma opgezet om die veiligheidsconsulenten ter beschikking te stellen. Die dienstverlening is kostendekkend wat de provincie betreft. Er is ofwel een reguliere ondersteuning ofwel ondersteuning op occasionele basis. Bij de reguliere ondersteuning wordt een engagement gevraagd gedurende twee jaar voor achttien dagen per jaar. Occasionele ondersteuning gebeurt op jaARBASIS. Die dienstverlening wordt aangeboden aan alle lokale overheden in Oost-Vlaanderen. Gemeenten, OCMW's, politiezones, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en ook de autonome agentschappen van gemeenten, polders, wateringeng, zelfs aan de kerkfabrieken. Wij zetten, zoals u hebt aangegeven, momenteel zes veiligheidsconsulenten in. Veel publiciteit moet u daar niet over maken, want de vraag overtreft het aanbod. Dus we hebben momenteel reeds opnieuw een procedure lopen om bijkomende consulenten aan te werven. Maar daar knelt het schoentje. Dat is de reden waarom ik er niet al te veel publiciteit van maak. Want als je zegt: kom bij ons, we kunnen veiligheidsconsulenten ter beschikking stellen, dan moet je ze natuurlijk ook wel hebben. Los van financiële overwegingen is het een beroeps categorie die, zoals u weet, een knelpuntberoep is, zodat het aanwerven van die mensen ook zo eenvoudig niet is. Wij groeien met die dienstverlening, maar binnen het redelijke. We willen niet lopen voordat we kunnen stappen. Het is *in progress*.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer gedeputeerde, ik dank u. Mevrouw Vervliet, u heeft nog een bijkomende vraag?

Mevrouw Vervliet

Dank u wel, mijnheer gedeputeerde, voor uw antwoord. Gezien er nog een procedure lopende is om extra veiligheidsconsulenten aan te werven, was mijn vraag daarbij: wanneer denkt u dat die mensen aangeworven zijn en hoeveel extra gemeenten kunt u bedienen? En gaat u ook alle gemeenten die nu op de wachtlijst staan kunnen bedienen?

De heer gedeputeerde Versnick

Ik denk dat er een procedure loopt om twee mensen aan te werven. Daar gaan we heel wat gemeenten kunnen mee voldoen. Maar ik zal u met genoeg een tabel geven van hoeveel gemeenten er momenteel door hoeveel mensen kunnen geholpen worden, wat de wachtlijst is en wat ons verwachtingspatroon is om die wachtlijst te kunnen invullen of bedienen in de toekomst.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer gedeputeerde, ik dank u. Goed, mevrouw Vervliet?

Dan ga ik naar het onderdeel communicatie en de vraag van de heer Lemaitre over de doeltreffendheid van het communicatiebeleid.

Mijnheer Lemaitre, u heeft het woord.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Inderdaad een vraag over het communicatiebeleid van deze provincie en hoe doeltreffend het is. Ik denk dat ik er niemand van moet overtuigen dat het belangrijk is dat een overheid goed communiceert met haar klanten en met de bevolking. Nu, ik denk dat het belangrijk is dat je dat op een doeltreffende wijze doet. Zodanig dat je niet in het wilde weg communiceert, maar dat je dat op een gerichte wijze doet en de juiste doelgroepen bereikt. Nu heb ik een aantal bedenkingen bij het communicatiebeleid, een aantal vragen ook, dat de provincie hier voert. Ik denk dat we moeten kijken: is de communicatie die wij voeren doeltreffend? Bereiken we daar de juiste mensen mee? Ik vroeg mij af of dat op de een of andere wijze op dit ogenblik gemeten wordt. Wordt er op dit moment gekeken naar bereik? Bereiken we de juiste doelgroepen en dergelijke meer? Omdat je natuurlijk, meten is weten, op basis daarvan ook communicatie kunt bijsturen. We leven in een samenleving waarin de communicatiemiddelen razendsnel veranderen. De tijd van de brief en de postzegel ligt ondertussen ver achter ons. Je hebt de nieuwe communicatiemiddelen, de sociale media, websites. Het verhaal van online marketing en dergelijke meer. Ik denk dat je daar ook als overheid in mee moet gaan. Ik stel vast dat de provincie inderdaad ook wel die nieuwe communicatiemiddelen hanteert, maar hoe zit het nu? Hoe zijn de resultaten? Ik denk dat we ook moeten zeggen dat de website die we nu hebben, niet meer zo modern is en eigenlijk wel wat achterhaald is. Als ik mij niet vergis, wordt daar ook wel werk van gemaakt. Maar ik hoor dat al een tijdje. We zitten ondertussen in 2016. Ik denk dat het belangrijk is dat we ook als provincie een moderne, hedendaagse website hebben waarmee we kunnen op een goede manier communiceren. Ik stel mij vragen bij een zeer klassieke vorm van communiceren, zijnde het magazine *Informeel*. Mijn vraag is of dat nog een goed instrument is. Om er ook voor te zorgen dat dat bij alle Oost-Vlamingen in de bus komt, die keuze is denk ik ook opnieuw gemaakt – maar is dat nog de juiste manier, dergelijke *masscommunication*? Nu ben ik mij er ook wel van bewust dat we met een digitale kloof zitten. We hebben een groep mensen die nog niet online is. Dat moeten we ergens opvangen, daar ben ik het mee eens, maar los je dat op met te zorgen dat een nummer bij iedereen in de bus komt? Zijn er geen tussenoplossingen mogelijk? Dan denk ik, met het oog op de hervorming die op ons afkomt waarbij een deel van de bevoegdheden verandert, dat we ons de vraag moeten gaan stellen wie vanaf 2018 nog onze doelgroepen zijn qua communicatie. Want ook dat zal uiteraard veranderen. Ik denk niet dat we de communicatiestrategie die de provincie nu heeft, zomaar kunnen verderzetten. We gaan moeten evalueren aan de hand van de nieuwe situatie wat moet bijgestuurd worden en wat niet. Ik had graag gehoord van de bevoegde gedeputeerde wat zijn gedachten daarover zijn.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Lemaitre. Ik geef het woord aan de heer eerste gedeputeerde.

Mijnheer Vercamer, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw de voorzitter, collega's, de vragen zijn pertinent. Het zijn de vragen die ons ook bezighouden. Trouwens, ik weet dat u ook professioneel met communicatie begaan bent. De provincie is geen simpel product om, tussen aanhalingstekens, te verkopen. Uit onderzoeken uit het verleden blijken twee dingen. Eén. De bekendheid is niet zo groot bij de modale burger. Maar dat is iets waar je als tweedelijns niveau moet leren mee leven. Dat heb ik voor mezelf ook moeten leren. Twee. Uit onderzoek blijkt echter ook dat wie van onze dienstverlening gebruikmaakt, wel zeer tevreden is. Dat stemt mij dan weer hoopvol. Nu, globaal hebben wij in 2013 zo een communicatieonderzoek laten voeren, want het is goed om af en toe eens te kijken: waar staan we? Zowel naar kennis, perceptie en imago. Taken en bevoegdheden van ons bestuur. De resultaten hebben we vervat in een communicatie-uitvoeringsplan voor de huidige legislatuur, want ik verwijs naar 2013. Ze zijn gelinkt ook aan de doelstellingen van het meerjarenplan.

Strategisch crossmediale aanpak. Dat is de klassieke vorm van benadering denk ik, waarbij de verschillende kanalen met elkaar verbonden zijn en waarbij we de eenheid van communicatie toch permanent moeten bewaken. We hebben:

1. eigen media, met vooral een focus op digitale communicatie. Daarbij zit onze webstek die in heropbouw is. De procedure is nu afgerond voor een nieuwe webstrategie. Er is een communicatiesysteem in opbouw intern, dat men vanuit elke directie een contactpersoon moet hebben die permanent opvolgt hoe het zit met die webstek. Want anders krijgen we hiaten en een webstek die verouderd is en waar fouten in komen, dat is nefast, ook voor uw imago.
2. betaalde media met aandacht voor herhaling van de boodschap.
3. wat wij noemen, en u kent die term beter dan ik, verdiende media. Verdiende media met onder meer een verdere verfijning van perscommunicatie en nauwe contacten met lokale communicatieambtenaren voor de verspreiding van boodschappen. Sommigen onder u zullen al vaak gezien hebben dat in een lokaal berichtenblad van een gemeentebestuur artikelen over de provincie verschijnen of artikelen overgenomen worden. Zij krijgen ook een passe partout aan artikelen beschikbaar.

Communicatiedoelstellingen zijn drieërlei: zichtbaar maken wat de provincie doet, de regio Oost-Vlaanderen als product in de kijker zitten en permanent monitoren en meten van communicatie via diverse platformen en tools. In 2015-2016 hebben we ons laten begeleiden bij het vervoltraject regiomarketing. Ik kan daar een lang verhaal over doen. Een van de resultaten is eindelijk eens een nieuwe brochure. Die is redelijk luxueus. We hebben daar even over nagedacht. Gaan we dat wel luxueus maken? Ik heb mij daar uiteindelijk bij neergelegd. Oké, maar overdrijf niet. U hebt ze allemaal gekregen vandaag. Omdat we bij bezoeken en dergelijke op een wat meer speelse manier, inhoudelijk dan, het is niet zo saai geschreven, mensen kunnen laten kennismaken met de troeven van onze provincie. We doen dat vanuit twee speerpunten. Maak het mee. Oproep om ten volle te genieten van onze sportieve, culturele, recreatieve en gastronomische troeven. En twee, kennis werkt. Oost-Vlaanderen bulkt, zeggen we, nu eenmaal van hoogtechnologische innovatieve bedrijven, organisaties, onderwijsinstellingen, allerhande. En zeker nu de rol van de provincies wijzigt door dat traject afslanking provincies moeten wij als provincie blijvend ons rol opnemen van beschermer en regisseur van het merk Oost-Vlaanderen. Zolang de provincie bestaat als instelling en als territorium moeten we dat op een goede en duidelijke manier doen. Er moet een eenduidige uitstraling komen doorheen onze diverse boodschappen en communicatie-initiatieven. Op die manier kunnen we onze reputatie versterken en onze herkenbaarheid vergroten. Ik kan daar nog een lang verhaal aan wijden, maar ik denk dat dat het voornaamste is en dat het vooral van kapitaal belang is die crossmediale aanpak en het regelmatig afdichten op het terrein: hoe zit het met die communicatie, hoe komt die over en hoe kunnen we die verbeteren? Dat is werk voor specialisten waar we dan ook beroep op doen. Ik herhaal nog eens, u hebt het op het einde ook gezegd: onze webstek was verouderd, was voor een stuk achterhaald. Daar is een serieus budget voor ingezet en we hebben een nieuwe webstrategie aangeworven.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer gedeputeerde, ik dank u. Dat volstaat, zie ik. Bij dezen dank ik iedereen om met de blijvende aandacht naar eenieders vragen te luisteren en de antwoorden te kennen van de gedeputeerden. Ik sluit deze vergadering af en ik nodig jullie allemaal opnieuw morgen uit, donderdag 24 november om 14.00 uur om dan te beginnen met de beleidstussenkomsten inzake de grondgebonden materies. Tot slot nodig ik jullie uit om te genieten van een streekproduct en vandaag, dankzij ook de goede zorgen van onze deputatie, krijgen wij een mattentaartje aangeboden. Laat het u smaken. Ik dank u en tot morgen.

EINDE VAN DE ZITTING